

Rokovnjač

Oktober 2016, letnik XVII, številka 8, izid: 27. 10. 2016

4

Obisk delegacije z juga Italije

10

Jan Pirnat med najboljšimi fotografi sveta

20

Bronasta na svetovnem prvenstvu

GAS

GOSTIČ AVTOSERVIS
David Gostič s.p., Zaboršt 24, 1225 Lukovica

**VULKANIZERSTVO IN
IZPUŠNI SISTEMI**

**MENJAVA IN PRODAJA
GUM VSEH ZNAMK**

041/58 58 15
www.gume-izpuhi.si

B DENT, d.o.o.

KRAŠNJA 57A
1225 LUKOVICA

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zgodnja diagnostika paradontalne bolezni in zdravljenje z laserjem

- vstavev implantatov
- brezkovinska keramika

TELEFONI:

ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA: **01/7234-522**

ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ: **01/7234-515**

MOBILNA ŠTEVILKA: **031/684-212**

WWW: b-dent.com

EMAIL: bdent.krasnja@gmail.com

**TUKAJ JE
PROSTOR ZA
VAŠ OGLAS**

primozv@ir-image.si, 01 839 64 00

IR IMAGE

4 dodatni razlogi za jesenski nakup.

Dacia že za 7.990 €
+ brezplačne zimske pnevmatike*

DACIA

www.dacia.si

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563, prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON. DO PET. OD 8:00 DO 18:00, SOB. OD 8:00 DO 12:00, NED. ZAPRTO

www.malgaj.com

Poraba pri mešanem ciklu: 3,5 - 6,8 l/100 km. Emisije CO₂: 90 - 155 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisija NOx: 0,0083–0,0518 g/km. Emisija trdih delcev: 0–0,00328 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0–32,59. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Uvodnik

Naši kraji so se v zadnjem mesecu dni znašli v praktično vseh slovenskih medijih. Točneje Rafolče, vas iz katere

prihaja mizar Marko Kveder. Res pravi mojster svojega poklica. Še več. Župan je na facebooku zapisal, da je beseda mojster zanj mnogo preozka. Naredil je namreč unikaten lesen avtomobil, repliko fordovega modela T iz leta 1919. Dokaz, kako pozitivne zgodbe, v katere je vloženo ogromno volje, znanja in inovativne žilice, najdejo pot do ljudi.

Takšne zgodbe bi morale biti še bolj izpostavljene, še bolj podprte, kot inspiracija in dokaz, kaj vse je možno narediti. Kaj vse torej premore naša dolina od Trojan do Prevoj! Seveda tega izjemnega dosežka nismo spregledali niti v Rokovnjaču. Z Markom smo naredili osrednji intervju, v katerem je poudaril domačo izdelavo avtomobila. Praktično vse je plod domačega znanja in dela. Tega pa, kot opaža, mnogokrat ne znamo prav ceniti. Je dokaz, da je z jasnimi cilji mogoče premakniti marsikatero mejo, ki si jih ljudje prevečkrat postavimo v glavi.

V osmi letošnji številki smo pisali še o dveh posameznikih, ki sta v samem svetovnem vrhu v dejavnostih, s katerimi se ukvarjata. Vrhunskemu fotografu Janu Pirnatu je uspela dih jemajoča fotografija, ki jo najdete tudi na naslovni strani glasila. Z njo se je uvrstil med najboljše na Red Bullovem natečaju, na katerem je bilo prijavljenih kar 5646 fotografov iz 120 držav. Balinarka Sara Jenčič pa je še z drugega velikega tekmovanja prinesla medaljo. Na svetovnem prvenstvu v Maroku je v igri bližanja in zbijanja v krog zasedla 3. mesto in tako dopolnila uspeh z lanskega evropskega prvenstva. Čestitke obema tudi v imenu uredniškega odbora!

LEON ANDREJKA
ODGOVORNI UREDNIK

Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 24. novembra 2016; rok za oddajo člankov je 15. november 2016 do 12. ure. Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, lahko pošljete po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si ali pa jih vnesete v sistem www.mojaobcina.si. Več informacij na telefonski številki uredništva: 051 365 992.

VSEBINA

Sanacija kamnoloma Kopolje	6	Zbor iz Urugvaja v Lukovici	13
Lukovica v družbi najboljših	7	Živi in pusti živeti	16
Film Vodni krog Radomlje	8	Obisk v St. Lambrechtu	17
Mesec požarne varnosti	9	Skozi kraško jamo	18
31. tek za krof	10	8. občinsko prvenstvo v šahu	21
Ga ni športa, če ni na bencin	11	Mladi ribič	22
70. let Lovske družine Lukovica	12	Otroci iz Srečne hiše	23

DRUŠTVO MODERATORJEV SLOVENIJE
THE SLOVENIAN ASSOCIATION OF FACILITATORS

VABLJENI V PROAKTIVNO KAVARNO V LUKOVICI

Z naslovom

»Ideje za naš kraj - s skupnimi močmi do bolj kakovostnega življenja za vse«
24. novembra 2016 ob 17. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika, Stari trg 1, 1225 Lukovica (pritličje).

Prebivalce Lukovice in okolice vabimo, da se zberemo v prijetnem vzdušju Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici, kjer boste lahko v vodenem procesu na ustvarjalen in sproščen način prispevali svoje ideje, ki jih imate za večjo kakovost življenja v svojem kraju.

Dobrodošli ste vsi, ki:

bodisi imate idejo ali projekt, ki lahko pripomore k višji kakovosti življenja (in za katerega želite dodatne podpore ali ideje ter prepoznavnost v širši skupini).
bodisi želite podpreti druge pri razvijanju pobud!

Kaj pridobite?

navdih in (za)upanje – dragoceni valuti v teh intenzivnih časih
iskreče pogovore in nove perspektive
pomoč za vaše ideje ali radost ob pomoči drugim
izkušnjo akcijsko naravnane metode, prenosljive v druga (organizacijska, poslovna, skupnostna) okolja.

Program proaktivne kavarne:

17:00: Odprtje srečanja in predstavitev pobud
17:30: Trije cikli omizij za razvijanje pobud (z vmesnim odmorom)
19:30: Skupna žetev rezultatov
20:00: Zaključek

Kako proaktivna kavarna poteka?

Metoda proaktivna kavarna odpira prostor za kreativne in k akciji naravnane pogovore. Udeleženci so vabljeni, da s seboj prinesejo iniciative, projekte, ideje, vprašanja ali karkoli drugega, za kar čutijo, da jih nagovarja ter potrebujejo pomoč pri manifestaciji tega v svetu. Medtem ko se udeleženci v sproščenem vzdušju selijo od mize do mize, se pogovori med seboj povezujejo, razvijajo in nadgrajujejo, ideje med seboj »oprašujejo ali oplajajo«, udeleženci pa drug drugemu nudijo nove poglede in uvide o vprašanih in temah, ki so pomembne v njihovem življenju, delu, organizaciji ali skupnosti. Ves proces traja približno tri ure, število možnih idej, ki se na eni delavnici lahko razvija in oplaja, pa je odvisno od števila udeležencev – več kot je udeležencev, več idej je možno razvijati.

Proaktivno kavarno bodo vodili izurjeni voditelji skupinskih procesov, zbranih v Društvu moderatorjev Slovenije, pripravili pa smo jo v sodelovanju z Razvojnim centrom Srca Slovenije in Občino Lukovica. Vse pobude in ideje bodo tako spremljane in zabeležene tudi s strani lokalnih oblasti in lokalne razvojne institucije ter bodo zato imele dejansko možnost, da se udeležijo.

PRUJAVE: Število mest je omejeno, zato se prosimo prijavite na katka.bohinc@lukovica.si ali natalijavrhunc@yahoo.com

Dobrodošli v družbi ustvarjalnih ljudi, ki nam ni vseeno!

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorni urednik: Leon Andrejka, uredniški odbor: Milena Brađač, Marjetka Vrtnjak, Andraž Kopitar in Erika Čerar; ustanovitelji: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglašnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 9,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročeni članki ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na fotografiji: Leseni ford T Marka Kvedra; foto: Leon Andrejka

Jesen 2016

Če vam vsem tako hitro beži čas kot meni, potem vam ne zavadam. Leto se mi zdi tako kratko in tedni in meseci kar beže. Otroci so že v pričakovanju tako imenovanih krompirjevih počitnic in na Brdu je, čeprav sem mislil, da bo to hitreje, končan trg pri cerkvi. Trg zaokroža cel kup stvari, šolo, cerkev, pokopališče (mrtvi so očitno še najbolj hvaležni, žive vse moti), grad, Čebelarski center, promet, pešpoti. Prvi cilj tega projekta je bil urediti pločnike za dostop do šole na mestu, prav pred šolskim vhodom, kjer se vse poti križajo. Tako je bilo tudi čakanje na verouk pred župniščem do zdaj praktično kar na cesti in da ne rečem, da je, kar jaz vem, že

dvakrat priletel avto v stebre nadstreška pred vhodom. Kaj če bi bili tam otroci? Tudi to je zdaj urejeno. Med župniščem in pokopališčem je bil asfalt mozaik. Izpod pokopališča je prodirala zaledna voda, ki je delala škodo. Zdaj smo vgradili drenažo in cestni ustroj gradili na filc podlago, da bi zagotovili odvodnjavanje. Zgrajena je komunalna infrastruktura v tleh. Zaščiten je tudi župnišče. Prostor je lepo uredjen, za kar gre zasluga arhitektu Marku Šenku, ki je pred leti izdelal načrte tudi za trg v Lukovici. Pri svojem delu je moral zaradi zaščitnega območja upoštevati navodila in usmeritve Zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki je delo nadzorovalo. Za cerkev je to zdaj lep prostor zbiranja in vstopa v cerkev in na pokopališče. Lep prostor tudi za dogodke, od porok do birm in podobno. Trg omogoča tudi dostope invalidom in kolesarjem. Parkiranje vozil tu ni dovoljeno in se bo kaznovalo. Turistom, ki pridejo na Brdo zaradi gradu ali čebelarjev, bo to zdaj urejen kraj tudi za postanek. Tudi avtobusno postajališče smo zagotovili. In otroci imajo kje čakati, ko le ne bi tako smetili oziroma, ko bi pospravili za sabo. Mene pa je motilo tudi to, da je bilo prej vse skupaj tam tako zanikrno, tako neugledno. Po izjavah nekaterih bi si pa mislil, da je najbolje, če bi še vedno stali v škornjih v blatu. No, jaz nisem tak, meni je prav tudi, če je lepo. Za ceno dobrih 200 m kanalizacije smo naredili veliko, vse, kar sem napisal, in še več, in če samo cesto tam čez premerite, pa boste videli. Zahvalil bi se gospe Urški Kersnik, ki je odstopila del zemljišča za to ureditev, in sicer brezplačno. In gospodu županu Pavlu Okolišu, ki smo mu že kar ob njegovem prihodu na Brdo skopali gradbišče pred hišo in je to z razumevanjem in sodelovanjem sprejel. Pa seveda vsem sodelavcem in izvajalcem kot tudi staršem ter šoli za strpno sodelovanje med gradnjo.

Na občinski proslavi ob prazniku občine v začetku septembra se nas je spet zbralo tam nekje tisoč. Potrudil sem se z govorom, vendar je ta proslava nekaterim ostala v spominu zaradi nekaj drugega. Če je kdo prizadet, se mu iskreno opravičujem. To ni bil naš namen, namen je bilo prikazati zgodovinsko dogajanje in nič drugega. Časa nazaj pa ne moremo izbrisati. Vedno pa pravim, da moramo v tistem času nastopati, ko je čas za to. Slovenci vse preradi kritiziramo za nazaj. Grem staviti, da bo kdo čez dvajset let govoril, kako je bil zaveden in kako so ga okrog prinesli ti in oni na državi. Greh vsakega zgrešenega političnega sistema je ravnodušnost večine ljudi. In mi to smo. Pokritiziramo to in ono, a spremenimo ne. Zdaj smo v letu 2016 in pišemo današnji dan in za prihodnost. Česa smo krivi, se vprašajmo, da ni bolje in da je tako, kot je, in da se dogaja, kar se? Vedno so krivi oni drugi, a ne?

Da ne bom šel predaleč, a upam, da bom enkrat lahko pojasnil svoj pogled na tisto preteklost in njen odsev v današnjost. Vsak od nas ima svoj pogled na to in mrtvi so tega rešeni, oni so že dosegli svoj mir in spravo. In ker je pred nami tudi praznik dan spomina na mrtve, ali Vsi sveti in se bomo še posebej spomnili svojih dragih in uredili grobove. Nas na občini še čaka pokopališki red, odlok je to, s katerim moramo urediti odnose do pokopališč in izvajanje te službe, tudi skladno z zakonodajo, ki se je nedavno spremenila.

Zahvaljujem se vsem, ki ste v tako velikem številu prišli podpret nameri o povezavi z italijansko občino Amaroni. Presenetilo me je, kako velik odziv smo doživeli in kakšna želja nas je po spoznavanju novega, po predstavitvi tega, kar smo in znamo. Lepo smo se spet izkazali in napravili dober vtis na predstavnike prijateljske Občine Amaroni, in kar mi je bilo všeč, so vsi gostje izrazili željo, da pridejo k nam, tudi seveda v Slovenijo ne samo v Lukovico na dopust z družinami. In kaj je več kot dober glas. Poleti sem govoril z nekaj turističnimi delavci v Ljubljani. Vsi so zatrdili, da je največ gostov prišlo k nam, ker so slišali za Slovenijo in ker so slišali lepe stvari. Še vedno drži: »Turizem smo ljudje!« jaz pa se nadejam tudi kakih gospodarskih povezav in prav privoščil bi, da komu uspe in bo znal izkoristiti priložnost, ki smo ji odprli vrata.

V Spodnjih Praprečah končujemo gradnjo kanalizacije in vse teče po pričakovanjih. In veselimo se ceste v Hribih proti Veliki ravni. Večina niti ne ve, kje to je. Če boste šli kdaj na Trojane se zapeljite v Hribe in Veliko raven, tam je na skoraj 900 metrih nadmorske višine zaselek, od koder sega širok razgled in iz naše občine lahko gledate Savinjsko dolino, Zasavsko in Tuhinjsko dolino. Tam človek opazi, kako je lepo imeti širok pogled in takega želim vsem nam tudi sicer, širine v naših mislih in odprtosti. Ne zapirajmo se. Iščimo več, pogledjmo okoli, se iz tega učimo in najprej, preden kaj rečemo, dokažimo, da znamo sami tako ali še bolje. In svet bo lepši!

Pozdravljam vse po vrsti!

MATEJ KOTNIK

Na obisku v občini Lukovica delegacija z juga Italije

Konec septembra smo v občini Lukovica gostili delegacijo s skrajno južnega dela »italijanskega škornja«, iz, zdaj že pobratene, občine Amaroni. Amaroni – mesto medu – so navezali stike z občino Lukovica in nas povabili k skupnemu povezovanju, predvsem na evropski ravni. Obisk njihove delegacije je že obrodil sadove, saj obe strani že aktivno iščeta možnosti za skupni projekt in posledično črpanje evropskih sredstev.

V četrtek, 23. septembra, se je zvečer v naše kraje pripeljala delegacija iz več kot 1000 kilometrov oddaljene občine Amaroni. Naselili so se v Čebelarskem domu in v sklopu spoznavanja naših krajev, običajev in tudi okusov kar takoj zavili na pravo slovensko večerjo, ki so jo pripravili v gostilni pri Bevcu. Odlična slovenska večerja, žganci in klobase, niso pustile ravnodušnih trebuščkov.

Petkov urnik je bil poln kot le kaj, po dobrem zajtrku pri Furmanu, se je dele-

gacija zapeljala nazaj na Brdo v Čebelarski dom, kjer so si ogledali čebelarški center, čebelnjake in okušali izdelke iz medu. Sledilo je prijetno druženje na Osnovni šoli Janka Kersnika, kjer so osnovnošolci pripravili prelep program, v zbornici pa se je raznel prijeten spontan klepet med vsemi zbranimi. Vodstvo šole se je izkazalo s svojo odprtostjo, dojemljivostjo za novosti ter izrazilo željo po sodelovanju in po morebitni izmenjavi učencev.

Sledil je obisk največjega podjetja v občini Lukovica, logističnega centra Hofer, kjer so spoznali pregovorno "nemško" natančnost in učinkovitost. Velikost podjetja Hofer, njihovi sodobni prijemi in storitve ter usmerjenost v razvoj je presunila tudi naše goste.

Kosilo je bilo rezervirano v gostišču na Trojanah, kjer so naše goste razvajali z odlično kulinariko, obenem pa so jim predstavili podjetje, prikazali storitve, proizvodnjo krofov in jih očarali z gostoljubnostjo. Župan Matej Kotnik je bil nad sprejemom na Trojanah neizmerno navdušen.

Ob 19. uri je sledila slovesnost ob simbolični spravi slovenskega in italijanskega naroda po prvi svetovni vojni, ko sta ob Marijinem znamenju v Lukovici oba župana položila venca. Prireditev je spremljalo kar lepo število ljudi, obe himni je zaigrala lukoviška godba, zapeli so fantje moškega pevskega zbora Janko Kersnik, prisotni so bili veterani vojne za Slovenijo, predstavniki različnih društev in drugi. Vsi skupaj so se po prijetnem dogodku odpravili v kulturni dom, kjer je bil predstaviten večer. Tam so italijanski gostje spoznavali naše kraje in navade, si v živo ogledali izdelke kmečkih žena, lesene skulpture Žana Jarca, medene izdelke, predstavili so se folkloristi in mešani pevski zbor Šentviški zvon. Po besedah prisotnih je večer potekal spontano, bil je zanimiv in drugačen v smislu, da smo gostom pokazali, da znamo biti tudi mi Slovenci gostoljubni, zanimivi in odprti.

V soboto je sledil delovni sestanek v občinski stavbi, kjer so podpisali listino prijateljstva. Na delovnem sestanku sta bili prisotni tudi Aleksandra Gradišek, direktorica Srca Slovenije, in Saša Ceglar Vidmar, ki vodi projekte v LAS. Predstavili sta svoje izkušnje in predstavili tudi nekaj možnosti sodelovanja. Obojestranska želja za skupno sodelovanje, s katerim bo omogočeno, da se prijavimo na evropske razpise, je že prinesla prve rezultate. V tem trenutku so sestavljene delovne ekipe, ki že iščejo načine za sodelovanje in za pridobivanje sredstev iz evropske blagajne. Na ta način bi ponudili možnost tudi občanom in občankam občine Lukovica, da bi spoznali kulturo, drugo okolje, ljudi in jim omogočili bogata doživetja onkraj meje. Poleg povezovanja na področju čebelarstva so se ob obisku njihove delegacije še dodatno izrazile možnosti sodelovanja s folkloro, turizmom in šolami, in sicer z vidika izmenjave otrok, prav tako tudi gospodarsko sodelovanje prek občine Lukovica. Pričakujejo, da bo ob uspešno izvedeni prijavi na evropske razpise že v naslednjem letu prišlo do sodelovanja.

Po odličnem kosilu v gostilni Furman je sledil ogled Gradiškega jezera z okolico, šentviške cerkve in odhod na popoldanski izlet v prestolnico. Hitri ogled po Ljubljani je vodil vodič, na vožnji po reki Ljubljanici pa se je vsem skupaj pridružil tudi italijanski veleposlanik. Župan Matej Kotnik se za sodelovanje zahvaljuje MOL. Po hitrem ogledu ljubljanskih znamenitosti in, je treba priznati, odkritim navdušenjem nad Ljubljano, je sledilo prosto popoldne v italijanskem stilu, nakupovanje, ki se je seveda zavleklo pozno v večerne ure.

Večerja je sledila v naši najbližji italijanski restavraciji Krtina D'Ampezzo, kjer so goste sprejeli z odprtimi rokami in jim pripravili nepozaben večer.

V nedeljo dopoldan je sledil odhod proti primorski s postankom v Postojni, kjer so si ogledali znameniti Predjamski grad in kosili v gostišču Stari grad. Našim italijanskim prijateljem so postregli klasično nedeljsko kosilo z govejo juho, praženim krompirjem in mesom iz juhe. Natararji so se nad izborom hrane čudili, saj naj še ne bi doživeli, da bi Italijani jedli klasično slovensko kosilo. In to s takim užitek, da se bodo verjetno prav kmalu vrnili v naše kraje.

Sledil je le še povratek v deželo na jugu Italije. Zaključimo lahko, da smo se kot gostitelji izredno izkazali. Vsem sodelujočim se iz srca zahvaljujemo. Takšno povezovanje vsem le širi obzorja, veliko se lahko naučimo drug od drugega, predvsem pa lahko prek takšnega evropskega projekta omogočimo tako naši mladini kot tudi starejšim, da njihovo delo v folklori, godbi, čebelarstvu oziroma v ostalih društvih ne ostane neopaženo, ampak doseže drugo dimenzijo. S tem pa na nek način prejmejo nagrado za svoje delo.

ZA OBČINSKO UPRAVO
ANDRAŽ KOPITAR

Sanacija kamnoloma Kopolje

Občina Lukovica na podlagi pobude investitorja oziroma lastnika zemljišč vodi postopek priprave in sprejemanja Občinskega podrobnega prostorskega načrta za kamnolom Kopolje (OPPN) po določilih Zakona o prostorskem načrtovanju. Prostorski akt je v fazi sprejemanja stališč do pripomb in predlogov z javne razgrnitve, ki je potekala v času od 21. marca 2016 do 19. aprila 2016. Na podlagi sprejetih stališč bo pripravljen predlog OPPN, h kateremu bodo pridobljena mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora.

Občinski svet Občine Lukovica je obravnaval dopolnjen osnutek OPPN na 9. redni seji, dne 23. marca 2016, in izrazil skrb glede namena priprave OPPN, ki bi lahko bil odvoz večjih količin materiala, kot so potrebne za sanacijo. Županu je zato naložil, da spremlja postopke pridobivanja koncesije za kamnolom in preveri, ali se trenutna dela v kamnolomu izvajajo v skladu z dovoljenji ter ob morebitnih ugotovljenih nepravilnostih ukrepa v skladu s svojimi pristojnostmi.

Občina je pridobila odločbo Inšpektorata RS za okolje in prostor, ki lastniku zemljišča nalaga na lastne stroške izvesti sanacijo peskokopa, kjer so v izkoriščanju mineralne surovine. Iz obrazložitve je razvidno, da vzpostavitev zemljišča v prejšnje stanje ni možna ter da je glede na višinske razlike in geološko-geomehanske razmere za njegovo zapiranje potreben sanacijski ukrep s predhodno izdelano projektno dokumentacijo.

Sanacija kamnoloma Kopolje je bila na delih zemljišč s parc. št. 433 in 432, obe k. o. Krašnja, določena v postopku zadnjih sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine Lukovica leta 2004. Za območje je kot način urejanja prostora določena izdelava LN – lokacijskega načrta, ki se po določbah zdaj veljavnega prostorskega zakona preimenuje v OPPN. OPPN je trenutno v postopku priprave, po njegovem sprejemu in uveljavitvi pa bo pravna podlaga za pridobitev ustreznih dovoljenj po Zakonu o rudarstvu. Dovoljenje za poseg v prostor torej doslej še ni bilo izdano, izdelana pa je bila projektna dokumentacija, na podlagi katere se je do sedaj izvajala sanacija kamnoloma.

Občina je 12. aprila 2016 investitorja pozvala, da predloži projektno dokumentacijo oziroma rudarski projekt sanacije kamnoloma in geodetski načrt, ki bo nedvoumno omogočal primerjavo sedanjega obstoječega stanja s projektiranim saniranim stanjem kamnoloma.

Občina je 18. maja 2016 od investitorja prejela revidiran Rudarski projekt sanacije kamnoloma Kopolje, ki ga je decembra 2004 izdelal IRGO, Inštitut za rudarstvo, geotehnologijo in okolje, in Geodetski načrt (s certifikatom) obstoječega stanja kamnoloma Kopolje.

Občinska uprava se je 9. junija 2016 sestala s predstavniki izdelovalca OPPN in rudarskega projekta z namenom pregleda prejete dokumenta-

cije in poteka sanacijskih del na območju kamnoloma. Glede na zadnji geodetski načrt je kazalo, da osnovni plato in spodnji dve etaži še niso izoblikovani po projektu. To bi bilo možno ugotoviti in potrditi s prekrivanjem sanacijskega projekta z geodetskim načrtom. Vsi so se strinjali, da je treba projekt sanacije kamnoloma legalno zaključiti. Sanira se lahko le do višine, ki je določena v sanacijskem načrtu oziroma bo določena v rudarskem projektu na podlagi OPPN. Potem se mora z izkopom zaključiti. Dogovorjeno je bilo, da investitor vsako leto novelira geodetski načrt in opravi meritve na terenu, kar posreduje občini, da preveri vsakokratno stanje. Trenutno stanje kamnoloma v primerjavi s projektno dokumentacijo za sanacijo se je poleg prekrivanja slojev ugotavljalo tudi na terenu, kjer so bile določene točke z geodetom. Na terenskem ogledu 1. julija 2016 je bilo ugotovljeno, da platoji nekoliko odstopajo, kar je po trditvi rudarskega projektanta normalno, sicer se dela izvajajo v skladu s projektom. Vidi pa se, da je v delu platoja še možna eksploatacija po rudarskem projektu. Fizično je bilo treba preveriti, ali je plato dejansko toliko višji, da se še lahko eksploataira. Rudarski projektant je poudaril, da osnovni plato nikoli ne bo enak načrtovanemu zaradi atmosferskih vplivov, porušitve brežin, ker zakon narekuje, da so določene kote etažne ravnine. Natančna uskladitev zato ne more biti dosežena, odstopanja so normalna in pričakovana. Bolj pravilno bi zato bilo uporabiti izraz »urejanje terena s sanacijo«.

Na terenu je bilo torej treba preveriti, kateri deli območja kamnoloma (spodnji plato) ne dosežejo projektirane kote in jih je še možno eksploatairati. Pri tem je treba zagotoviti varnost kamnoloma s strižnim kotom. Podori se morajo sproti sanirati, da se ne poruši sistem etaž. Na terenu so bile naključno določene in označene lokacije štirih točk, ki so razporejene na celotnem platoju, za geodetsko določitev višine terena in določitev razlike med koto sedanjega stanja in koto končnega stanja, določeno v projektni dokumentaciji. Dne 21. julija 2016 je bil opravljen ogled predhodno označenih izbranih višinskih kot na območju kamnoloma. Ugotovljeno je bilo, da so trenutne kote terena nad koto, ki je v rudarskem projektu določena kot skrajna (najnižja) kota saniranega platoja.

Občina je podjetju Minervo Control, d. o. o., iz Ljubljane naročila izdelavo Mnenja o usklajenosti izvedenega posega sanacije z izdelano projektno dokumentacijo za kamnolom Kopolje. V mnenju je navedeno, da so zgornje etaže že sanirane in da je treba urediti še spodnji del kamnoloma. Iz mnenja tudi izhaja, da so se sanacijska dela v kamnolomu Kopolje do zdaj izvajala korektno in skladno načelom rudarske stroke, pri čemer je izpostavljeno, da je s stališča rudarske stroke najbolj pomembno, da bo na območju po dokončani sanaciji zagotovljena trajna stabilnost brežin kamnoloma in da so do danes izvedena dela pri sanaciji nelegalnega posega primer dobre prakse. Ta je v Sloveniji, tudi pri sanaciji kamnolomov s pridobljeno rudarsko pravico, bolj redkost kot pravilo.

OBČINSKA UPRAVA
TATJANA SUHADOLC

Županovo priznanje tudi za Antona Cerarja

Bronasto medaljo veteranom vojne za Slovenijo, ki jo je podelil župan Matej Kotnik, je naknadno prejel tudi Anton Cerar, saj ga v času osrednje prireditve ob občinskem prazniku ni bilo v Sloveniji.

Anton Cerar je eden izmed desetih veteranov vojne za Slovenijo, ki je prejel priznanje in bronasto medaljo. Predlagani kandidati so morali izpolnjevati dva pogoja: sodelovati so morali v vojni za Slovenijo in so v vseh 25 letih aktivni člani veteranskih organizacij. S tem dejanjem že ves ta čas izpričujejo in ohranjajo pripadnost Sloveniji in dvigujejo narodno zavest.

Anton Cerar je član ZVVS, bil je udeleženec vojne za Slovenijo in to v okviru Jurišnega odreda ObŠTO Domžale. Aktivno deluje v sekciji ZVVS Lukovica.

Vsem dobitnikom priznanj in županove medalje še enkrat iskreno čestitam!

ZA OBČINSKO UPRAVO
ANDRAŽ KOPITAR

Občina Lukovica v družbi najboljših občin v državi

Ministrstvo za finance vsako leto na podlagi uredbe o metodologiji za določitev razvitosti občin določi numerično vrednost stopnje razvitosti občine. V zadnjih letih občina Lukovica izrazito napreduje po lestvici in že ogroža deseterico najbolj razvitih občin v državi.

Pri izračunu teh koeficientov na ministrstvu upoštevajo kazalnike razvitosti, ogroženosti in razvojnih možnosti občine, kot so denimo število delovnih mest v občini, indeks staranja prebivalstva, stopnja registrirane brezposelnosti, delež prebivalcev, ki imajo priključek na javno kanalizacijo, število kulturnih spomenikov, poseljenost občine in podobno.

Če se je občina Lukovica še leta 2009 sukala okoli 65. mesta s koeficientom 1,09, kar je bilo že takrat nad slovenskim povprečjem (1,00), je naša občina v letih do 2016 splezala za 52 mest in s koeficientom 1,24 na letošnji lestvici zaseda 13. mesto.

Od koeficientov razvitosti je namreč odvisno to, v kolikšnem deležu lahko država pomaga občinam pri njenih naložbah. Če se naša občina na primer odloči za gradnjo oziroma povečanje šole in ji uspe na razpisu od države pridobiti sredstva, ji lahko država financira naložbo v vrednosti 60 odstotkov naložbe. Poleg tega je vedno razpisanih manj sredstev, kot je potreb v občinah, in tudi na izbor projektov, ki bodo dobili denar od države, vpliva razvitost občine. Bolje razvite občine težje pridejo do državnega denarja. Pa vendar je dobro tudi statistično videti, da se naša občina za razliko od večine v Sloveniji izboljšuje in razvija.

ZA OBČINSKO UPRAVO
ANDRAŽ KOPITAR

TABELA 3: KOEFICIENTI RAZVITOSTI OBČIN ZA LETI 2016 IN 2017

Zap. št.	ID	OBČINA	Koeficient razvitosti občine*
1	2	3	4*
1.	186	Trzin	1,47
2.	023	Domžale	1,34
3.	164	Komenda	1,34
4.	085	Novo mesto	1,31
5.	162	Horjul	1,30
6.	061	Ljubljana	1,30
7.	032	Grosuplje	1,28
8.	012	Cerklje na Gorenjskem	1,26
9.	126	Šoštanj	1,26
10.	147	Ziri	1,26
11.	072	Mengeš	1,25
12.	117	Šenčur	1,25
13.	068	Lukovica	1,24
14.	183	Šempeter - Vrtojba	1,24
15.	022	Dol pri Ljubljani	1,23
16.	052	Kranj	1,22
17.	122	Škofja Loka	1,22
18.	123	Škofljica	1,22
19.	039	Ivančna Gorica	1,21
20.	064	Logatec	1,21
21.	130	Trebnje	1,21
22.	133	Velenje	1,21
23.	036	Idrija	1,20
24.	043	Kamnik	1,19
25.	011	Celje	1,18
26.	071	Medvode	1,18
27.	082	Naklo	1,18
28.	206	Šmarješke Toplice	1,18
29.	146	Železniki	1,18
30.	213	Ankaran	1,17
31.	050	Koper/Capodistria	1,17

cim

akcija

AKUMULATOR

Akutech 100Ah 920A

89¹⁹ EUR

Cena velja, če prinesete rabljen akumulator.

01 729 5235 | 041 666 873 | www.cim.si | Želodnik 1, Dob

GOSTILNA · PIZZERIA · PIVOVARNA

Gostilna Furman iz Lukovice vas vabi na **Martinovanje**, ki bo v soboto 12. novembra ob 19.00. Za zabavo poskrbljeno!

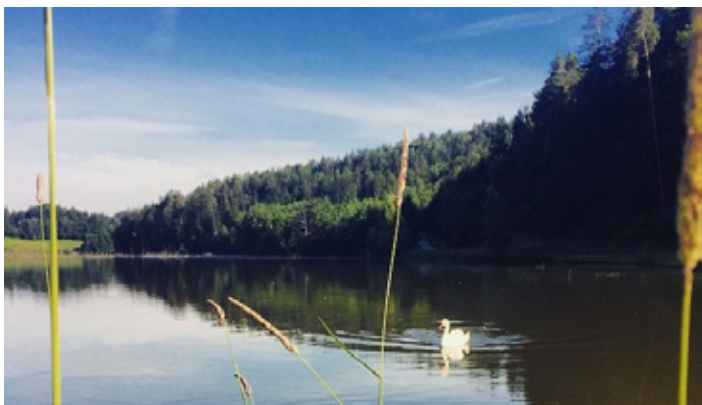
Gostilna - 01 7236 736; Rezervacije - 041 629 523; info@gostilnafurman.si

Dokumentarni film na TV Slovenija Vodni krog Radomlje

Pred kratkim smo na prvem programu TV Slovenija videli dokumentarec o reki Radomlji. V slabe pol ure je bila poleg reke lepo predstavljena tudi naša dolina, zgodovinsko pomembna naselja in stavbe. Lepa fotografija je zajela bistvo Črnega grabna in v vsej svoji lepoti prikazala naš košček Slovenije.

Reka Radomlja izvira v skrajnem vzhodu doline Črnega grabna in teče proti zahodu, kjer se v Dobu pri Domžalah izliva v reko Račo. A sodeč po njenem naravnem toku bi lahko rekli, da se Rača izliva v Radomljo in se slednja izliva v reko Kamniško Bistrico, v bližini slikovitega sotočja treh rek Ljubljanice, Save in Kamniške Bistrice. V vodni krajini, kjer množica potokov tvori reko Radomljo, se skrivajo mnogi ostanki preteklosti, kjer je mogoče zaslediti v mlinščicah ostanke mlinov in žag, ostanki pradavnine pa preko Kelto, Rimljanov in protiturških gradišč, navdahnjejo vodnemu krogu Radomlje svojevrstni pečat v času in prostoru. Tu se prepletajo korenine preteklosti s sedanostjo, ki s svojo slikovito naravo navdihujejo obiskovalce in popotnike teh krajev. Četudi gredo po večnih poteh samo mimo preko Trojan po dolini Črnega grabna, še vedno začutijo mogočne sledove naravne in kulturne dediščine, ki se zrcalijo v duhu ljudi, ki tu živijo.

Dokumentarni film si lahko ogledate na naslednji povezavi: <http://kult.vt.si/slovenski-vodni-krog-radomlja/>

ZA OBČINSKO UPRAVO
ANDRAŽ KOPITAR

Delujmo preventivno

Klic v sili: 112

Ob klicu na številko 112 povejte:

- kje klicate,
- kaj se je zgodilo,
- kje se je zgodilo,
- kdaj se je zgodilo,
- kolikšno je poškodovanost,
- kakšne so posledice,
- kakšne so okoliščine na kraju nezgode,
- kakšna pomoč je potrebna.

Na številko 112 lahko pokličete ali pošljete kratko sporočilo (SMS). Če potrebujete pomoč gasilcev, močno medicinsko pomoč, druge reševalne službe ali policijo. Na številko 112 lahko brezplačno kličete s stacionarnega ali mobilnega telefona tudi, če je računalnik prisoten v vseh državah Evropske unije.

Več informacij: www.sos112.si

PRI NAS OPRAVITE VSE NA ENEM MESTU!

- zavarovanja, prepisi, odjave, ...
- registracija motornih vozil
- servis vseh znamk vozil
- tehnični pregledi
- ...

MENJAVA PNEVMATIK

Za naročila pokličite 041 945 515.

Uradne ure:
pon. - pet.: 8. - 16. ure

AVTO KVEDER D.O.O.
Obrtniška ulica 1, Lukovica
pon. - pet.: 7.00 - 19.00
sobota 8.00 - 13.00

TEHNIČNI PREGLEDI: 01 723 68 44
SERVIS: 01 723 68 40
www.avtokveder.com

AVTO KVEDER
tehnični pregledi

Geslo letošnjega oktobra, meseca požarne varnosti: Delujmo preventivno

Letošnji oktober, mesec požarne varnosti, je namenjen še posebej osveščanju splošne požarne varnosti. Nešteto nesreč v gospodinjstvu se zgodi zaradi splošnega nepoznavanja in neznanja v primeru nesreče tako z ognjem in nemalokrat tudi z zastrupitvijo z ogljikovim monoksidom, temu tihemu ubijalcem, ki nima barve, vonja in okusa. Zato se je Gasilska zveza Slovenije odločila, da bo to tematika letošnjega meseca varstva pred požari. Predstavniki gasilskih zvez in gasilska društva so tako po vseh krajih Slovenije izvajali vaje in preverjali svoje znanje, osveščali občane, predvsem pa osveščali ljudi, kako delovati preventivno, da do nesreč sploh ne bi prišlo. Še vedno se namreč zgodi preveč nesreč in zastrupitev zaradi malomarnosti in neznanja. Tudi v naši občini so gasilska društva izvajala aktivnosti na letošnjo temo preventivnega osveščanja prebivalstva.

MILENA BRADAČ

Dan odprtih vrat PGD Prevoje

V mesecu požarne varnosti se o gasilcih veliko govori. Letos je oglasna kampanja z geslom Delujmo preventivno še posebej poudarila požarno varnost v domačem okolju.

V PGD Prevoje smo v soboto, 15. oktobra, odprli vrata gasilskega doma za vse obiskovalce, ki jih zanima, kako delujemo.

Petnajst minut pred predvidenim dogodkom je našim članom začelo zvoniti in piskati ... Tako so hitro spustili vse delo iz rok in se pripravili za posredovanje na intervenciji. »Nesreča v Krašnji«, so nam na hitro sporočili, in se odpeljali. Članice smo nadaljevale s pripravami in s prvimi obiskovalci čakale, da se operativni člani vrnejo. Med čakanjem smo z našimi najmlajšimi barvali gasilske pobarvanke, starejši pa so se pogreli s čajem ali kuhančkom in poklepetali z nami. Ob vrnitvi posadke smo bili priča tradicionalnemu krstu operativca za prvo uradno intervencijo, ko so ga ostali sodelujoči dobro zalili s curkom vode ter mu čestitali za opravljeno delo in uradni vstop v operativno enoto. Ta trenutek je bil izjemen, navadno občani takih stvari ne vidi. Poveljnik in posadka so opravili še analizo intervencije, nato pa se je z malo zamude začel predvideni program.

Poveljnik Milan nam je pripravil predavanje o ogljikovem oksidu – tihem ubijalcu. Prav tako je podal informacije o novem zakonu, ki predvideva uporabo detektorjev koncentracije CO in nasvete za pravilno uporabo peči s kurišči, odvisnimi od zraka v prostoru. Po odgovarjanju na zastavljena vprašanja in debati o temi smo se razdelili na dve skupini.

Na dvorišču sta mlada operativna člana Jure in Blaž podrobneje predstavila opremo, ki jo uporabljajo na intervencijah, in opremo v vozilu GVC 16/25 (VOZ 2). V dvorani gasilskega doma je članica predstavila TPO – temeljne postopke oživljanja s pomočjo avtomatskega defibrilatorja. Pogumni prostovoljci so se lahko sami preizkusili z masažo srca na lutki. Na tem mestu bi se zahvalila PGD Radomlje, ki nam je prijazno posodilo testno lutko z defibrilatorjem za učenje ter članu PGD Lukovica, ki nam je pokazal pravi defibrilator, ki ga uporabljajo na posredovanjih. Naši najmlajši so uživali ob raziskovanju vozil, gasilskega doma in gasilske opreme.

Dan se je prevesil v večer in tako smo zaključili dan odprtih vrat s prijetnim druženjem ob pecivu in topli pijači, kar gre zasluga našim članicam.

Vsem obiskovalcem se zahvaljujemo za obisk in zvedavost, ki pripomoreta k še boljšim rezultatom našega dela. Vsak od nas mora delovati preventivno, da bo čim manj nesreč in pomoči gasilcev potrebnih dogodkov.

GABI DERNULOVEC

Že 31. tek za krof

Prvo nedeljo v oktobru je ŠD Krašnja letos že enaintridesetič pripravilo tek za krof. Hkrati poteka še pohod za krof in zadnja leta tudi krofkov tek, ki se ga udeležijo najmlajši skupaj s starši.

Start najmočnejše ekipe teka za krof

Čeprav je bila nedelja deževna, je bila udeležba presenetljivo dobra. Temu zagotovo pripomore tudi to, da Športno društvo Krašnja vedno prireditev zelo dobro organizira, da se njen predsednik Marjan Štrukelj in ostali člani potrudijo ter povabijo k udeležbi znana imena iz sveta športa. Letos so tako skupaj z udeleženci tekli olimpijska zmagovalka v judu Tina Trstenjak in še triindvajset varovank in varovancev trenerja Marjana Fabjana, ki je bil tudi v Krašnji. Startno pištolo je tokrat držala v rokah večkratna dobitnica medalj na evropskih prvenstvih v judu Petra Nareks. Skupaj s predsednico KS Krašnja Uršo Kos in članom IO društva Francijem Žavbijem je tudi podeljevala priznanja in medalje. Tudi letos so se teka množično udeležili atletinje in atleti AK Domžale, med katerimi so bili kar trije člani slovenske reprezentance. To so bili Maja Per, ki je naša občanka, Nina Pavlič Hren in Jakob Mali. Uradne rezultate teka za krof si lahko ogledate na spletni strani www.krasnja.si.

Tina Trstenjak s kolegicami na teku za krof v Krašnji

Mali krofek je tudi tekel

Start najmlajših

Tudi tokrat je bilo tekmovanje, splošna prireditev in pogostitev plod skupnega in usklajenega dela tako ŠD Krašnja, Gostinskega podjetja Trojane, Občine Lukovica, KS Krašnja, Športne unije Slovenije, ki je nosilec vseslovenskega projekta Slovenija v gibanju 365 z Atletskim klubom Domžale, ETV Kisovec ZD Domžale, Gostilno Bevc, PGD in KUD F. M. Podlimbarski Krašnja, OŠ in vrtcem Medo Krašnja, gostinskim lokalom Bar pod lipo in drugimi, predvsem ne smemo pozabiti na vsesplošno sodelovanje in razumevanje samih krajanov.

MILENA BRADAC

Jan Pirnat med najboljšimi fotografi sveta

Konec prejšnjega meseca so razglasili rezultate odmevnega fotografskega natečaja Red Bull Illume, ki je namenjen področju akcijskih in avanturističnih športov. V najožji izbor 55 finalistov z vsega sveta se je s fotografijo gorskega kolesarja prostega sloga Gašperja Dolinarja uspelo uvrstiti Janu Pirnatu. Fotograf, ki smo ga podrobneje predstavili v lanski januarški številki Rokovnjača, je tako odpotoval prek luže, točneje v Chicago, kjer je bila 28. septembra v tamkajšnjem umetniškem inštitutu podelitev nagrad najboljšim v absolutni konkurenci in v posameznih kategorijah.

Podjetje, ki je po svetu zaslovelo s proizvodnjo energijske pijače, je tovrstni natečaj organiziralo četrtič. Odziv je bil izjemen, saj je 5646 fotografov iz 120 držav komisiji prijavilo kar 34.624 fotografij. Drugič zapored je naslov najboljšega pripadel Nemcu Lorenzu Holderju. V tej

neverjetni konkurenci pa se je Janu Pirnatu uspelo prebiti med 55 izbrancev finalnega dela natečaja, kamor se je uspelo prebiti še enemu Slovencu Samu Vidicu. Tam pa so Janovo fotografijo strokovnjaki uvrstili med pet najboljših v kategoriji Close Up (bližnja fotografija), kar pomeni, da je postala del razstave in bo tako obkrožila svet. Organizatorji so namreč najboljše posnetke na osvetljenih panojih od 28. septembra do 9. oktobra razstavili na trgu v Chicagu. To je bila prva postaja razstavne turneje, ki se bo novembra nadaljevala v Torontu v Kanadi, naslednji dve leti pa bo gostovala še v drugih kulturnih središčih in priljubljenih točkah širom sveta. Jan je bil po tem uspehu in potrditvi njegovega dela zelo vesel, hkrati pa je bilo to enkratno darilo za njegov 23. rojstni dan, ki ga je praznoval dan po razglasitvi rezultatov natečaja. Čestitke!

LEON ANDREJKA

Foto: Jan Pirnat

Najboljše fotografije na razstavi v Chicagu, foto: Red Bull

Ga ni športa, če ni na bencin

Zadnje soboto v septembru je bilo pred delavnico Avto Kveder v Lukovici spet glasno. V dveh triurnih dirkah se je pomerilo 32 ekip iz vse Slovenije. Iz pravih moped dirkalnikov je ob startu zadišalo po bencinu, adrenalin je preplaval tekmovalne ekipe, ki so jih sestavljali po trije dirkači. Prek 50 članov in simpatizerjev AMD Lukovica in sekcije motoristov Moto klub Rokovnjači je poskrbelo za nemoten potek obeh dirk, predvsem pa smo poskušali zagotoviti varnost za vse tekmovalce in gledalce. Za velik obisk gledalcev se moramo zahvaliti tudi vremenu, ki nas je tisti dan razvajalo s soncem.

Po prvi organizaciji dirke v letu 2014 je zanimanje za tovrstno športno društveno naraslo do te mere, da je bilo letos kar pet dirk (dvakrat Ivančna Gorica, Kamnik, Šempeter in zadnja v Lukovici). Kar nekaj posameznikov iz naše občine se je udeležilo vseh petih dirk, nekateri pa so se »hranili« za nastop v domačem okolju. Po prijavi tekmovalcev in tehničnem pregledu dirkalnikov je sledil ogled proge, kmalu zatem pa leteči start, ki smo ga v živo prenašali na velikem zaslonu in tudi na facebooku. Čas je neusmiljeno tekkel, krogi so se nabirali, hitreje za dobro pripravljene ekipe, malo počasneje pa za tiste nesrečneže s težavami z mopedi, ki so jih morali tudi z večjimi posegi popravljati v boksih. Pa vendar prevelike slabe volje ni bilo, saj je večina ekip prišla na dirko predvsem zaradi dirkaškega druženja. Po koncu prve dirke je bil čas za zamenjavo ekip v boksih, ponoven ogled proge in adrenalinski start. V drugi dirki se je pomerila višja jakostna skupina, kar se je odražalo tudi po prevoženih krogih. Pohvala vsem dirkačem za pametno in športno vožnjo, s katero so poskrbeli, da na dirki ni bilo večjih poškodb. Najboljši iz prve dirke so bili Omp racing team (162 krogov), Tomosaki team (162 krogov), Hitri team (161 krogov), iz druge dirke pa Prevojski psi (170 krogov), Polžki (169 krogov) in Flexer racing (169 krogov).

Najboljše ekipe so si prislužile nagrade naših sponzorjev: Avto šola Šmarca – vikend najem motornega kolesa, Avto Cerar – dnevni najem vozila, Pustolovski park Geoss, Avto Kveder – pranje vozila, Estetski center Breza, GAS Prevoje, in praktične nagrade trgovine Pitbike.si, TUŠ market Lukovica, Avtoakustika Group.

Verjetno ni treba izgubljeni besed, kakšen organizacijski zalogaj je izpeljava takega dogodka: poleg velikega števila prostovoljnih ur naših članov bi bila izvedba vprašljiva brez posluha okoliških podjetnikov in posameznikov, za kar se na tem mestu vsem najlepše zahvaljujemo!

Pomagali so nam: AMZS, Avto Kveder, ZD Domžale, Gostilna Bevc, Furman, Frčomoto.si, ERGO, Libra in Aries, d. o. o., MIG arhitektura, Dolinšek Marjan s. p., Piksels, Ingemark Marketing, Slikopleskarstvo Jerman, Media print Gostič, Mizarstvo Stupica, Inštalacije Bervar, Gradbeništvo Križnar, MN Group, PGD Lukovica in PGD Krašče.

ANŽE KOČAR, FOTO: BOJAN PESTOTNIK

Slovensko-dalmatinski večer v Kulturnem domu Janka Kersnika

Petega oktobra sta citrarka Tanja Zajc Zupan in KUD Fran Maselj Podlimbarski v Kulturnem domu Janka Kersnika organizirala in izpeljala Slovensko-dalmatinski večer. Večer je popestrila celotna družina Zajc Zupan. Mož Bogdan je pozdravil na samem vhodu s CD-ji in vstopnicami, sin Domen na vhodu v dvorano in poskrbel za ozvočenje, hči Ana je večer vodila, Tanja Zajc Zupan pa razvajala naše duše z nežnimi zvoki citer. Na koncertu so ob citrarki Tanji Zajc Zupan nastopili še pevka Teja Saksida ter Klapa Gallus, ki so se izmenjavali na odru, zaključili pa skupaj.

Slišali smo slovenske ljudske pesmi, slovenske popevke, dalmatinske pesmi in evergreene. Vse od venčkov narodnih prek znanih popevk, kot so Med iskrenimi ljudmi, Ribič me je ujel, Prodajalka vijolic, Gardelin, Morska pravljica, Larina pesem pa do Ne diraj moju ljubav, Da te mogu pismom zvati, Vila moja si ti, Oči boje lavande in drugih. Tanja Zajc Zupan in hči Ana sta občinstvo popeljali skozi melodijo in besede iz filma Cvetje v jeseni.

Večer se je prepletal v zanimivi kombinaciji citer in petja Teje Saksida, slovenske muzikologinje, pevke resne in zabavne glasbe, ki je ubirala nekoliko trše in resnejše tone kot nežne citre, kar je nekaterim popestrilo klasično citrarsko noto, spet druge pa zmotila. Klapa Gallus je nekatere presenetila s svojim izvorom, saj so fantje naše gore list in so prepevali tako, kot je bilo vodilo večera Slovensko-dalmatinske pesmi in evergreene. Drugačnost vedno preseneti in popestri, tako je presenetil in popestril lukoviški večer ta slovensko-dalmatinski koncert, ki se je zaključil po domače. V dolini tih je zapela cela dvorana, tako nastopajoči kot občinstvo, nato pa hitro odhiteli vsak na svojo stran pred novim delovnim četrtkom.

MARJETKA VRBNJAK

Tanja in Teja

Nekaj utrinkov z odprtja razstave Noše na Slovenskem

V petek, 7. oktobra, je na Dvorcu Rus potekalo odprtje razstave Noše na Slovenskem. Razstavljajo članice in člani Rokodelskega centra Moravče, ki se predstavljajo z gorenjsko nošo, podeželsko nošo, s kvačkanimi nogavicami ter z rokavicami za gorenjsko nošo in cekarji iz slame. Marcela Cerar razstavlja svoje bele vezenine, peče, več kot 20 jih je, robčke za nošo in prtičke v različnih vzorcih. Joži Košak se je predstavila s svojimi slamniki, ki so del podeželske noše.

Na koncu nam je zborček Skrinjca zapel še nekaj ljudskih pesmi. V nošah so nas obiskali Jože in Olga Šmid, ki sta se predstavila v originalni belokranjski noši ter Urška in Milan Dernulovec v gorenjski noši.

Ste vedeli, da ima moški klobuk za gorenjsko nošo obliko ajdovega zrna, ste vedeli, da so vezenine v belokranjski noši rdeče barve, več kot jih je, bolj je bogata, ste vedeli, da ima ženska gorenjska narodna noša originalno ruto iz svile? Mi smo izvedeli še veliko podrobnosti o samem delu in materialih. Vsem hvala za obisk.

META JARC

Jesensko predavanje o bučah

V oktobru imamo veliko dela s spravljanjem raznovrstnih buč, ki so zrasle na naših vrtovih.

Tako smo imeli v četrtek, 20. oktobra, na Dvorcu Rus predavanje o bučah in bučkah, kako jih shraniti, uporabiti, izvedeli smo tudi veliko novih receptov na podlagi starih znanj.

Dominika Vindišar, vrtničkarica in ljubiteljica bučk ter drugih domačih vrtnin, nam je pripravila poleg predavanja tudi prijetno presenečenje s posebno bučno pito in z bučnim golažem. Janja Slatnar nam je pripravila bučno juho z ingverjem, kjer se lahko doda malo bučnega olja in kisle smetane. Recept bo tudi naknadno objavljen na naši facebook strani Dvorec Rus.

Pa dober tek!

META JARC

Prva knjigobežnica v občini

Knjigobežnice so samostojne mini izposojevalnice knjig na prostem, ki omogočajo vsem ljubiteljem branja prebiranje knjižničnega gradiva ali revij na svežem zraku, na klopici, v senci pod drevesom ali ob otroškem igrišču. Knjigobežnice so postale v Sloveniji sila popularne in se zelo hitro širijo po raznih krajih naše lepe dežele. V občini Domžale sta projekt omogočili Občina Domžale, ki je pokrite hišice z napisom postavila na več krajih po občini, in Knjižnica Domžale, ki bo skrbela za polnjenje knjižničnega gradiva v hišice. V knjigobežnici prostor najdejo knjige, ki jih knjižnica odpiše ali pa tiste, ki jih je prejela v dar, pa jih že ima. V Občini Lukovica prva taka knjigobežnica stoji pred knjižnico dr. Jakoba Zupana v Šentvidu pri Lukovici. Z dovoljenjem KS Prevoje je pritrjena na ograji igrišča pred knjižnico. Na željo po prvi knjigobežnici v občini Lukovica, ki sem jo imela kot vodja knjižnice v Šentvidu, se je odzval Matija Pošebal, direktor podjetja Hutko, ki je znano po izdelavi unikatnih igral in drugih lesenih izdelkih za otroke. Hišico je izdelal brezplačno, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Zelo smo veseli, da se najdejo posamezniki, ki se odzovejo in premorejo toliko dobre volje, da so pripravljeni prispevati k razvoju kulture branja, področja, na katerega odgovorni radi pozabljajo. Redka človeška vrlina. Na tem mestu vas topla vabim k knjigobežnici v Šentvidu. Poskrbimo, da bomo s knjigami lepo ravnali in jih vračali nazaj na izposojeno mesto. Knjigo si mirno lahko vzamete iz hišice in jo berete pred knjižnico

ali na igrišču, lahko si jo vzamete tudi domov in jo prinesete nazaj, ko jo preberete. Če jo izgubite, prinesite eno vašo, ki jo ne boste pogrešali. V najbolj mrzlih in mokrih dneh bo knjigobežnica samevala. Takoj, ko bo deželo obiskala pomlad, pa bo knjigobežnica spet polna lepih presenečenj za vašo dušo.

KRISTINA GALUN

Zbor Coral Cantemus iz Urugvaja nastopil v Lukovici

Urugvaj je država v jugovzhodnem delu južne Amerike, v kateri živi sicer 3,3 milijona ljudi in od tega 1,7 milijona v Montevideu oziroma njegovem vele mestnem območju. Na severu meji na Brazilijo, na Argentino meji na zahodu preko reke Urugvaj in tudi na jugozahodu preko reke Plata, na jugovzhodu pa na južni Atlantski ocean. Gre za drugo najmanjšo neodvisno državo v južni Ameriki, večjo le od Surinama in francoskega čezmorskega departmaja Francoske Gvajane. Po podatkih organizacij je Urugvaj druga najmanj skorumpirana država v Latinski Ameriki, pred njim je le Čile; politične in delovne razmere so med najbolj svobodnimi na celini. Ima dobro razvit gospodarski sistem, ki se je razvil zaradi politične stabilnosti in odprave vojaške diktature ter relativno visok in višji življenjski standard od standarda južne Amerike, zato njihovi pevci in pevke lahko potujejo po svetu in predstavljajo Urugvaj. Na tokratni turneji se je pri nas v Sloveniji ustavil njihov mešani pevski zbor Coral Cantemus, ki je nastopil tudi v dvorani Janka Kersnika v Lukovici. V sklopu tokratne turneje po Italiji, Hrvaški, Avstriji in Sloveniji so se odzvali povabilu MOPZ Janko Kersnik in ponesli melos Urugvaja na naše odre. Coral Cantemus je bil ustanovljen 18. oktobra 2007 v mestu Montevideo in ga vodi zborovodja oziroma direktor Victor Mederos, ki se je rodil v mestecu Melo, Cerro Largo 28. julija 1980. Njegova glasbena pot se je začela že zelo zgodaj in se je strmo vzpenjala vse do danes, ko vodi zbor Coral Cantemus, ki je eden izmed najpomembnejših zborov v Urugvaju. Na številnih mednarodnih turnejah so imeli številne koncerte, kjer so predstavili širok spekter glasbe Urugvaja. Obiskali so že Nemčijo, Madžarsko, Španijo, Italijo, Švico, Francijo, Češko, Poljsko, sosednjo Argentino, Kanado in ZDA, Rusijo in baltske države. Čeprav so poudarili, da je njihova zvrst glasbe neka mešanica afrourugvajске glasbe, se mi zdi, da poslušalec dobi vtis, da je v njej razen svetlih izjem več urugvajскеga temperamenta kakor afriškega. Sicer si pri petju pomagajo z ritem sekcijo, tokrat nam je na bobne zaigral kar zborovodja Victor in tu so se pokazali tisti pravi živahni latinoameriški ritmi. Sicer se nam je najprej predstavil moški zbor Janko Kersnik pod taktirko Igorja Velepčiča ter s solistkama Urško Pavli in Elizabeto Pirnat, nato pa so svoj nastop začeli gostje na malce neobičajen način, s petjem v dvorani. Predstavili so tudi himno, a ne državno, ampak himno tanga plesa, ki je tako značilen za kraje, v katerih domujejo. Ko malce pobrskate po spletu, ugotovite, da se tango lasti kar nekaj držav oziroma ga vsepovsod plešejo drugače. Sicer se s kakšno himno plesu ne moremo pohvaliti, lahko pa smo se s Tomažem Pestotnikom, ki jih je s svojo izvedbo Pastirčka na harmoniki navdušil. Tako je moral zaigrati še venček Avsenikovih in še kaj za povrh. In ker je imel zborovodja Igor ravno 50 let, je prav, da se mu voščimo z napitnico, kako drugače kakor pevsko. In smo jo slišali od članov domačega zbora in ko so gostje ugotovili, za kaj gre, še od njih in tako malce izmenjaje še nekaj pesmi. Domača hrana, takšna na žličo, da se ve, kje in kam so prišli, je navdušila tudi goste in za konec še torta, poplaknjena s pivom Rokovnjač. Se lahko pevski večer konča sploh še lepše?

DRAGO JUTERŠEK

Intervju z Markom Kvedrom

“Ko sem obrnil ključ avtomobila, sem potočil tudi nekaj solz.”

Marko Kveder, mizar iz Rafolč, je pred štirimi leti začel projekt izdelave lesene replike legendarnega fordovega modela T. Pred enim mesecem mu je ta neverjetni podvig, v katerega je vložil ogromno truda in znanja, tudi uspel. Vozilo, ki je v 70 odstotkih narejeno iz lesa, je izdelal po originalnih načrtih modela Ford T touring iz leta 1919. Javnosti ga je na ogled prvič postavil 23. septembra, ko je na Vranskem potekal Dan Fordovih novosti. Navdušenje nad idejo in izdelavo je bilo zelo veliko. V prihodnje ga namerava še nekoliko dodelati. Seveda smo si tudi v glasilu Rokovnjač ogledali to edinstveno vozilo in z našim občanom Markom Kvedrom, na katerega smo lahko upravičeno vsi ponosni, napravili daljši intervju.

Ste pričakovali takšen odziv javnosti in medijev?

Ne. Vedel sem, da bo odziv dober, ampak da bo tako velik, nisem pričakoval. To je dokaz, da ljudje še vedno radi pogledajo kakšno starejšo zadevo, ki je še vedno funkcionalna in je prilagojena današnjemu času.

Nihče ne pomisli, da bi izdelal povsem lesen avto. Kako ste vi prišli na tako idejo?

Že kot vajenec sem delal unikate. Ampak teh stvari ne moreš delati povsod in svojega znanja pokazati kadarkoli. Vse je odvisno od naročil in časa. Veliko sem delal sakralno pohištvo, tam je bilo unikatov kar nekaj. Pri običajnih naročilih ljudi pa tega ni bilo nikoli. Ni bilo prostora za kakšne posebne izzive. Vedno sem gojil željo, da moram narediti nekaj posebnega. Samo pohištvo je vsakdanja stvar, stvar trenutnega navdiha in mode. Za takšne izzive pa ne dobiš naročila. Moraš biti trmast in vztrajen, da si sploh upaš razmišljati, da boš naredil kaj takega.

Koliko časa se že ukvarjate z lesarstvom in kje ste začeli?

Že od zaključka osnove šole sem predan lesarstvu. Pri meni ni bilo nikoli vprašanje, ali bom mizar ali ne. To mi je bilo položeno v zibko. Obdobje vajeništva sem preživel v kamniškem podjetju Stol. Nekaj časa sem doma pomagal tudi očetu. Že 21 let, torej od leta 1995, pa imam lastno podjetje z lesnimi storitvami.

Ste sicer ljubitelj starih avtomobilov?

Ne vem kako velik ljubitelj nisem bil nikoli. Sem pa razmišljal, da moram narediti nekaj takega, kar bo ljudem zanimivo. Naj bodo to otroci, ženske, moški, starejši, ... In če nekoga le malo zanimajo zadeve, povezane z bencinom, ali le pelje avtomobil, bo to zagotovo pritegnilo tudi njega.

Inspiracija za izdelavo pa je bila fotografija, ki ste jo našli na svetovnem spletu, kajne?

Ta avtomobil sem imel že dolgo v mislih. Kar nekaj časa sem odlašal, nekega večera pa sem hčeri rekel, naj mi na svetovnem spletu najde sliko fordovega modela T. Ko sem jo imel pred seboj, sem začel razmišljati, kako bom izvedel projekt. Prepričan sem bil, da ga bom izvedel. Pred seboj sem imel le fotografijo in nič drugega. Potreboval sem tri leta, da sem pripravil stvari, od zbiranja orodja, številnih malenkosti in do pridobitve načrtov.

Načrtov sprva niste imeli. Kje ste jih dobili?

Najprej sem veliko fotografiral. Detalje, da sem dobil vpogled v razne avtomobilske dele. Nato sem prišel do Fordove revije, iz katere sem pridobil načrte. V njej so bile na voljo tudi informacije o posameznih manjših sestavnih delih. Ampak želel sem jih izdelati v domači delavnici. Veliko je bilo improvizacije in prilagajanja, da sem lahko vse skupaj sestavil. Samo hladilnik in pokrov motorja sta iz Amerike, vse ostalo smo izdelali sami.

Iz kakšnega lesa ste naredili avtomobil in kdo vam je pomagal pri delih, ki niso iz lesa?

Kar se tiče lesa, je narejeno vse v moji delavnici. Večinoma je vezana plošča, ker je najbolj primerna za zvoje in mehanske obremenitve. Masivni les bi počil, neprestano se namreč širi in krči. Medtem ko so armaturna plošča in deli pod sedeži narejeni iz domačega oreha, tla bodo hrastova in tako ima avtomobil tudi nekaj domačega pridiha. Les je namreč naš, iz Rafolč. Kar se tiče mehničnega dela, mi je pomagal brat Marjan, kovinske dele pa je izdelal kovač Štefan Pintar.

Kako je potekala sama sestava avtomobila?

Čas od pridobitve fotografije leta 2012 do lanskega decembra sem porabil za pripravo materiala, načrtov, detajlov. Ko sem lansko zimo dobil podvozje, je trajalo devet mesecev, da je bil avto sestavljen. Petnajstega septembra so bila tako končana lesena, mehanična in tapetniška dela ter platnena streha.

Avtomobil je glede na zunanji izgled popolnoma takšen, kot je bil originalni leta 1919. Ampak v njem je kar nekaj skrivnosti. Katere?

Dodano je nekaj detajlov, ki so nujno potrebni za današnji čas. To so zavore, luči, ker včasih so bile le karbidovke, tudi motor je nekoliko novejši, iz leta 1971. Bistvo je, da uporabnik sede za volan, se odpelje in se ne ukvarja s številnimi težavami, kot so se včasih. Zato smo to prilagodili današnjemu času.

Dodali smo tudi nekaj drugih malenkosti, ki so še kako dobrodošle ob kakšnih obletnicah, porokah in podobnih slovesnih priložnostih. Pod zadnjo klopjo je vgrajen hladilnik, v naslonjalu prve klopi bar s kozarci za štiri osebe, pod armaturno ploščo pa je skrit avtoradio.

Avto je sedaj sestavljen in vozen. Kakšno poplačilo je to po štirih letih za vas? Uresničili ste si življenjsko željo.

Stroški so veliki, o njih ne bi želel govoriti, časa sem porabil ogromno, ampak ko je bil avto končan, je vse pozabljeno. To je tako, kot bi se ti zasmel vnuk. Vse je pozabljeno v trenutku, ko vidiš, da je zgo-

dba dokončana do mere, ki si si jo zamislil. Ko sem obrnil ključ avtomobila, sem potočil tudi nekaj solz. Tako čustven je bil tisti trenutek. **Javnost si je vaš leseni avtomobil lahko prvič ogledala na Vranskem konec septembra. Kako in kaj vse ste doživeli tista dva dneva?**

Bila je prava fantazija. Okolje in vreme ter avto, ki je bil pripravljen do te mere, kot smo si zamislili. Tudi pri Fordu so se odzvali zelo dobro. Da se bo odvijalo tako dobro, si nisem predstavljal. V dveh dneh se je na dogodku zvrstilo 40 novinarjev in približno 5000 ostalih obiskovalcev.

Na katero vprašanje ste morali največkrat odgovoriti?

Na to, kako sem sploh prišel do ideje narediti lesen avto. Opažam, da ljudje težko dojamajo, da je še kakšno stvar možno tudi narediti

in ne vse samo kupiti v trgovini. Pri 60 odstotkih se zgodba konča v trgovini, ko tam kupijo stvari. Narediti kakšno stvar doma ali kaj improvizirati, niso vajeni. Dobro je, da obstajajo ljudje, ki znajo še kaj narediti. Starejši poklici so zelo dobrodošli, ampak naj se izvajajo tako, da ljudje mislijo s svojo glavo in ne delajo vse izključno po načrtu.

Veliko jih meni, da ste pri vašem avtu le restavrirali starega.

Tudi glede tega je bilo veliko vprašanj. Ampak začeli smo tako, kot bi recimo na mizo postavil kos lesa, kos kovine in na sredini fotografija. Nič. Imeli nismo nobene stvari, le fotografijo, znanje in voljo.

Avto boste še nadgradili, počasi bo dobil končno podobo. Kako naprej? V časniku Finance ste izjavili, da razmišljate v butični proizvodnji in prodaji.

Prepričan sem, da bom naredil še enega, za brata. Tudi o tretjem zelo resno razmišljam. Kar bo več, je odvisno od povpraševanja. Takšnih avtomobilov ne sme biti preveč, tako da za njih še vedno vlada zanimanje. Če jih je preveč, lahko hitro povpraševanje pade. Pomembno je, da je stvar zanimiva in cenjena. Pripravljen sem na tovrstne izzive, ob morebitnem primernem povpraševanju bi nekoliko zmanjšal osnovno dejavnost. Nikoli je ne bi opustil, le prilagodil razmeram. S pridobljenim znanjem o postopku, materialih in orodjih bi bil zdaj na leto zmožen izdelati do pet tovrstnih avtomobilov.

Avto je torej narejen. Je to za vas življenjska prelomnica?

Res je. Avto mi je dal veliko in prišel sem do novih spoznanj. Če delam pohištvo, sem od začetka do konca obremenjen s stranko. Sprašujem se. Sem naredil dobro? Je po njenih merilih? Je cena primerna? Je stranka zadovoljna? Jaz pa sem v takšnih primerih zadnji, ki sem zadovoljen. S stranko sem obremenjen, dokler ji ne predam pohištva. Pri avtomobilu je zgodba drugačna. Vem, kako je avto nastal, da je izdelan zelo kakovostno, in me ne zanima, kaj si ljudje mislijo. Samo opazujem jih, kakšen pristop imajo do tega. So kaj zavistni? So srčni? Kako sprejemajo vse skupaj? Bolj vidim, kako so drugi obremenjeni z avtom kot jaz.

Česa pa je več, navdušenja ali zavisti?

Navdušenja je veliko več, srčnih ljudi, najdejo pa se tudi takšni, ki so bolj tiho in gredo raje stran.

Bi za zaključek še kaj dodali ob vsem tem, kar se dogaja okrog vas v zadnjem mesecu?

Včasih ne znamo ceniti svojega, domačega dela. Vse imamo na doseg roke. Od orodja, materiala do idej. Velikokrat smo preveč zaptpljeni le v osnove svoje dejavnosti in sploh ne znamo misliti s svojo glavo. Vem, da so ljudje, ki imajo znanje in ga ne uporabijo, saj prevladuje miselnost, da se nič ne izplača. Vendar, ko enkrat narediš nekaj tako unikatnega, kot je ta avto, je to nekaj, kar ima izjemno vrednost. Tega se sploh ne zavedamo. Več kot polovico mizarjev pri nas si kakšnega takega izdelka ne more zamisliti. Že v osnovi se dela predvsem z iveralom, z ravnimi površinami in prevladujejo garažna sestavljanja. Če si tako naučen že od vsega začetka, se česa drugega tudi težko lotiš. V kolikor nisi delal vzorčnih stvari ali raznih detajlov, je prisotna avtomatska blokada in se je težko lotiti česa drugega kot osnovnih izdelkov. Obstajajo mizarji, ki me sprašujejo, kako sem naredil določene stvari, ki so meni popolnoma jasne. Če že od začetka niso delali tovrstnih stvari, je potem res težko in sploh ne vedo, kako razrešiti določene probleme. Poudariti moram, da sem imel sam zelo dobro odskočno desko. Delal sem namreč vzorce v podjetju Stol. Doma pri očetu sem tudi veliko videl in se naučil, vendar še več pa v Stolu, kjer nas je bilo v oddelku zaposlenih sedem in vsak od nas je delal inovacijo. In prav tega dandanes manjka, delajo se le nujne stvari. Pri marsikom pa primanjkuje tudi volje.

Nočni pohod na Triglav

Živi in pusti živeti

Vsi trije na vrhu Triglava

V življenju vsakega izmed nas so vzponi in padci. Zares pogumni se vedno znova poberejo in zmorejo iti dalje. Čeprav se večini zdijo naša dejanja na meji razumnega, se ne damo. S pokončno glavo in ravno hrbtenico moramo naprej. Pa čeprav velikokrat ne vidimo cilja ...

Prav je, da imamo sanje in cilje. Imeti pa moramo tudi potrpljenje. Ste se kdaj vprašali, kako boste ponoči z avtomobilom pripeljali razdaljo Lukovica - Dunaj? Povsem logično je, da bo vaša pot vidna le tako daleč, kot to zmorejo luči vašega vozila. Se pravi med 40 in 80 m. Vse ostalo je v temi, pa vendar boste z malo sreče v štirih urah v centru Dunaja. Prispeli boste na zastavljen cilj. In tako je z vsemi stvarmi v našem življenju. Čeprav ne veš, kako ne kam, je prav, da se prepustiš in zaupaš. Poti do cilja je vedno več. In tebi je, da verjameš, da te življenje vodi po pravi poti!

Tako je sredi tedna padla ideja. Odločil sem se, da bom doživel sončni vzhod na najvišjem vrhu Slovenije (Triglav 2864 m). Takoj sem vedel, da bom šel na pot, ko se večina vas odpravi spat – ponoči. Doma nisem razlagal o svojem planu, saj enostavno nisem želel, da bi imeli člani moje družine pokvarjeno spanje in odvečne skrbi.

Je pa v mojem življenju nekaj podobno odbitih ljudi, ki pa so za moje dejanje vedeli. Tako me je prva podprla prijateljica Barbara Dimc in pozneje še prijatelj Gregor Mohorič. Oba sta se z menoj odpravila na nočni pohod z enim ciljem: osvojiti Triglav pred sončnim vzhodom. Doživeti magično jutro na Triglavu, to je bil naš cilj!

Z Barbaro sva se odpravila iz Prapreč v četrtek, 29. septembra 2016, ob 22.30 uri in na poti v Ljubljani pobrala še Gregorja. Na Pokljuki smo pustili avto in se s čelnimi lučkami podali v gozd. Ura je bila 6 minut čez polnoč. Videli smo le dobre 3 metre pred sabo in bilo je dovolj, da se nismo izgubili na poti do zastavljenega cilja. Začeli smo v temnih poključkih smrekovih gozdovih in se skozi ruševje ter prek travnikov prav počasi vzpenjali do meje, na kateri le sem in tja raste skupina dreves, višje so samo še trave. Po dveh urah hoje, točno ob 2. uri zjutraj, smo se prvič ustavili na Studorskem prevalu. Tu nekje na gozdni meji stoji Vodnikov dom (1817 m), do katerega pridemo, potem ko prečimo južna pobočja dvatisočakov Velikega Draškega vrha in Tošča. Ker je bila kočja že zaprta, smo se ustavili za 5 minut in odšli naprej. Dobrih sto metrov pod kočjo leži Velo polje.

Naš naslednji cilj je bil Dom Planika, ki je z 2401 metri nadmorske višine druga najvišja kočja v Sloveniji. Najprej prečimo pobočja Vernarja. Do Konjskega prevala nam na dveh mestih pomagajo tudi jeklenice in klini, a večjih težav ni. Sledi vzpon po melišču do zelo prijetne kočje v osrčju Julijskih Alp. Na severu se nad nami vzpenja Triglav, ki pa ga mi zaradi znanih okoliščin seveda ne vidimo.

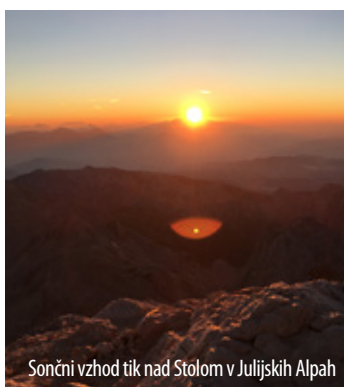
Do vrha nas loči še ura in pol. Najprej se je bilo treba povzpeti po melišču do Triglavske stene. Kmalu pa se je začela plezalna pot. Jaz sem plezal naprej, nato Barbara in zadaj Gregor. Zanju je bila izbrana smer pohoda nova. Pozneje, ko smo se vračali čez Mali Triglav, sta ob pogledu na preplezano steno soglasno pritrdila, da se je ne bi lotila, če bi jo videla, če bi vedela kaj ju čaka ... (zato je v življenju velikokrat bolje, da ne vidimo detajlov svoje poti in enostavno gremo naprej, naprej do cilja). Gre za dobro markirano in varovano pot z veliko klini in jeklenicami, ki pa ni pretirano poznana. Razlog je v njeni izpostavljenosti, zato si povprečni pohodnik raje izbere katero drugo pot, ki tudi vodi na cilj.

Vse je poplačano pol ure pred sončnim vzhodom. Na vzhodu se je začelo daniti. Prvič vidimo, kje dejansko smo. Zavedamo se prepada pod seboj. Če

mene vprašate, bi bilo bolje, da bi sonce tisto jutro še malo počakalo ... Prelepe barve na vzhodu so nam dajale poguma in moči. Bili smo tik pod ciljem. Vrh je pred nami, še prej pa se moramo prebiti prek zadnjih previsov in grebenov. Ob 6.50 smo na očaku Triglavu. Pogled je resnično spektakularen. Naš cilj je dosežen. Nebeško popolno jutro v vseh pogledih, kar si jih človeški um lahko zamisli. Hvala ti, Triglav, da si nam dovolil plezati po tebi in hvala tebi mati narava za tako čudovito jutro.

Pogledi veličastni na vse strani neba. Teško se je bilo posloviti od Aljažvega stolpa v tem popolnem jutru. Odločili smo se za sestop po grebenu do Triglavskega doma na Kredarici, kjer smo posedeli pred kočjo – na soncu v kratkih rokavih ob 9. uri zjutraj.

Pot navzdol je minila v opazovanju lepot naših gora. Veliko smo se pogovarjali o hvaležnosti in uspehu, doseženem cilju. Misli pa so nam začele uhajati k počitku, domači postelji. Ob 15. uri smo se usedli v avto in odpeljali proti domu. Naslednje jutro sem se odpravil na Šmarno goro, v cerkev, kjer sem se ob 11. uri zahvalil za dosežen cilj in varno pot. Čez tri dni smo skupaj ponovno odšli na Šmarno goro in z nasmehom na obrazu podoživeli nepozabno izkušnjo, ki jo tako delimo z vsemi vami. Da, Šmarna gora nas je združila. Tam sem na najdaljši dan v letu, 22. junija 2016, hodil gor in dol od sončnega vzhoda do sončnega vzhoda – 24 ur. A to je že druga zgodba ...

Sončni vzhod tik nad Stolom v Julijskih Alpah

Sestop v smeri malega Triglava

Zato vsem vam polagamo na srce: Živite svoje sanje, živite svoje življenje, uživajte v majhnih radostih, bodite zadovoljni s tem, kar imate, sprejmite življenje, kot vam je dano, in predvsem ne obsojajte in ne sovražite, temveč odpuščajte in ljubite. Vse ostalo je tako zelo enostavno. Pa lep dan vsem skupaj.

BOGDAN CAPUDER

cim

service

MAXX

NAJHITREJE RASTOČA MREŽA
AVTOMOBILSKIH SERVISOV

Akcijska
menjava olja
in filtra za
osebna vozila!

29⁹⁰
EUR

Cena 29,90 EUR oz. 39,90 EUR velja za do 4l olja z viskoznostjo 10W-40, ACEA: A3/B3, Za dizelske motorje oz. uporabo olja 5W-30, ACEA: A3/B3, C3 do 4l je doplačilo 9,90 EUR.

- za vse blagovne znamke ✓
- za vse modele ✓
- z najugodnejšimi cenami rezervnih delov ✓
- z nepremagljivimi cenami storitev ✓

Izdelava in
popravilo
hidravličnih
cevi

12-mesečno jamstvo na storitev in nadomestne dele zagotavlja najvišjo raven kakovosti!

www.cim.si

Spremljaj akcije in ugodnosti na: www.facebook.com/cim.doo

01 729 5235 | 041 666 873 | www.cim.si | Želodnik 1, Dob

Jesensko izobraževanje v DPŽ Lukovica

Tokrat smo začele že 2. septembra. Na svoj dom nas je v Krašnjo prijazno povabila Minka Gales. Prikaz peke kruha v krušni peči smo združile s praznovanjem Občine Lukovica. Ker pa je vedela, da bo prikaz s peko trajala kar lep čas, sta nas Minka in njena mama pričakali z že pečeno pogačo Franca Jožefa. Slastno in zelo dobro. Tečajnicam je zaupala tudi svoj recept. Konec septembra nas je gostila Ivanka Smrkolj v svoji kuhinji. Ob pomoči poznavalke in dolgoletne kuharice smo pripravile in spekle pravi burek in naredile baklavo. Tudi to nam je odlično uspelo. S kuharico smo se dogo-

vorile, da morda poizkusimo pripravite še katero jed naših sosedov, ki je pri nas manj poznana.

V začetku oktobra smo se odpeljale na ekskurzijo proti Gorenjski. Tokrat je bilo res kaj videti. Ogledale in podučile smo se o pridelavi in predelavi zelja, repe, vrtnin, mleka, jajc, pa o lepih in slabih straneh vrtnarstva. Ogledale smo si tudi sodobni sistem kurjenja in ogrevanja na lesne sekance. Obiskale smo trgovino na kmetiji in se podprle z domačimi dobrotami postreženo na zelo lep in bogat način, kar pod domačim kozolcem.

Ogledale smo si še Bled in se posladkale s slastno »kremšnito«. Še večerja v Naklem in že smo v Lukovici.

Tu pa nas je minulo soboto čakalo praznovanje 40. rojstnega dneva naše članice Tanje Lukman. Tudi ta dogodek je imel posebno noto, saj je tudi »naša« Tanja prav posebna. Njena mami in teta, ki ji pomagata na poti skozi življenje, sta tudi vredni posebne pohvale in zahvale. Slavljenka se je zelo razveselila darila in šopka iz rok predsednice Vide Capuder. Tanji želimo veliko zdravja in sreče ter ji sporočamo, da jo imamo rade.

**TUKAJ JE
PROSTOR ZA
VAŠ OGLAS**

primozv@ir-image.si, 01 839 64 00

IR IMAGE

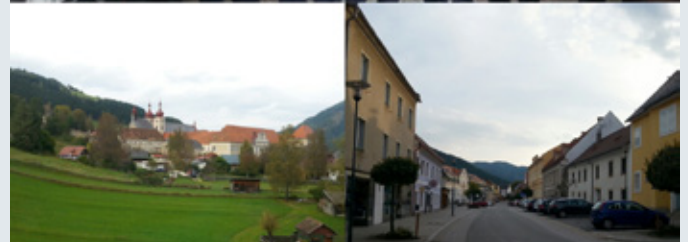
Obisk pri prijateljih gasilcih v St. Lambrechtu

Na povabilo prijateljev gasilcev iz St. Lambrechta (Avstrija, dežela Štajerska) se je pet članov našega društva udeležilo uradnega prevzema njihovega vozila MAN TGM 15.290 z oznako HLF3, kar bi bilo nekako podobno našemu Vozu 2 GVC 16/25. Člani so se odpravili na 180 km dolgo pot. Ob prihodu v kraj smo se najprej nastanili v udobnih sobah in se odpravili na kratek sprehod po kraju. Občina St. Lambrecht leži na gornjem štajerskem in ima 1500 prebivalcev. V kraju za požarno varnost skrbijo prostovoljni gasilci. Občina je pobratena z Občino Lukovica in tako so se naše poti tudi prvič križale, ko se je šest gasilcev z županom in njegovo ženo leta 2009 udeležilo uradnega prevzema Voza 2 GVC 16/25 in blagoslova našega obnovljenega gasilskega doma.

Ko smo si ogledali kraj, smo se odpravili na veselico oziroma, kot rečejo v Avstriji, Feuerwehrfest. Na veselici smo se kar hitro znašli in zavrteli nekaj udeleženk.

Naslednje jutro smo se zbrali in skupaj z ostalimi gasilci ter godbo odpravili k sveti maši. Po maši so podelili odlikovanja in priznanja zaslužnim. Nato so nas nagovorili nekateri zaslužni za novo vozilo HLF3.

Po sveti maši je pater pred cerkvijo blagoslovil novo vozilo. Po blagoslovu smo se v odpravili v gasilski dom, kjer smo si zelo podrobno ogledali vozilo. Na koncu smo prijateljem gasilcem podelili simbolno plaketo in se z željo po sodelovanju poslovili. Vozilo je izdelano na podvozju MAN 15.290, nadgradnjo pa je v celoti izdelalo podjetje Ro-

senbauer At. Cena celotnega vozila je 420.000 evrov, celoten znesek je pokrila deželna vlada Štajerske.

Naj na koncu zaključim z željo, da bi prijatelji gasilci iz St. Lambrechta imeli čim manj intervencij in čim več varno prevoženih kilometrov, namenjenih za vaje.

ZORAN DERNULOVEC

Izlet članic GZ Lukovica v Belo krajino

V soboto, 8. oktobra 2016, smo se članice Gasilske zveze Lukovica odpravile na izlet v Belo krajino. Vožnja je potekala v prijetnem vzdušju. Pri vstopu v Belo krajino smo se najprej ustavile v Jugorju pri Metliki, kjer smo si v gostilni Peter Badovinac privoščile jutranjo kavico. Ker se v Belo krajino ne pride brez vinjete, je bil obvezen nakup t. i. tekoče vinjete Karampampuli – šilca žganja. Pot smo nadaljevale proti Hiši dobrega okusa v Rosalnicah pri Metliki. Pred gostiščem nas je s toplo belokranjsko pogačo prijazno sprejela gospodinja Mojca Kramarič. Povabila nas je v hišo Kramarič, kjer je vse dišalo po domačih dobrotah, ki so se kar same ponujale. Na mizah nas je pričakal domač čaj, skutni namaz z zelišči, raznovrsten domač kruh in domače pecivo. Ko smo poskušale njene dobrote, nam je gospa Mojca prikazala, kako se naredi prava belokranjska pogača. Po končanem uradnem delu smo imele možnost nakupa vseh predstavljenih domačih dobrot in izdelkov iz stekla.

Pot nas je peljala naprej proti Kampu Podzemelj pri Kolpi. Po ogledu in sprehodu skozi kamp smo šle naprej v Slovenski gasilski muzej dr. Branka Božiča v Metliki. Sprejela nas je kustosinja, ki nam je predstavila zgodovino gasilstva. Po ogledu muzeja, ki s svojo bogato zbirko prikazuje zgodovinsko dediščino in obširno dejavnost gasilstva od začetkov do današnjih dni. Muzej, katerega ustanoviteljica je Gasilska zveza Slovenije, je bil odprt 16. avgusta 1969 ob praznovanju 100-letnice gasilske organizacije na Slovenskem. Po ogledu nas je pot vodila v Osnovno šolo Brihtna glava v vas Radovice pri Metliki. Sprejel nas je Andrej Bajuk, ravnatelj osnovne šole in vodja ansambla Bajuk. V šoli

so nam predstavili potek pouka iz leta 1950. Obisk te učne ure je bil res nekaj posebnega. Po pouku smo vse učenke dobile spričevalo. Po »naporni« učni uri smo se polne novih znanj odpravile na pozno kosilo in sicer na Kmečki turizem Nada in Stanka Simonič v vasi Drašiči. Tu nas je gospodar sprejel pred svojo hišo in nam z nekaj besedami predstavil sebe, gostišče in značilnosti kraja. Po dobri hrani in ob dobri kapljici metliške črnine se je naš izlet počasi zaključeval.

Letošnji izlet je bil še bolj poseben, saj je organizacijo in vodenje izleta prevzela vodička Marjana Lederer Flis, ki je bila tudi odlična družba.

ČLANICE GZ LUKOVICA

Kdo je naučil ptičice pet'

Člani moškega pevskega zbora Janko Kersnik iz Lukovice so se skupaj s solistkama Urško Pavli in Marto Zabret na predvečer 80. rojstnega dne skladatelja Janeza Močnika in ob 120. obletnici smrti skladatelja Leopolda Cveka v Kulturnem hramu Ignacija Boršnika v Cerkljah udeležili koncerta v njun spomin. Na koncertu z zanimivim naslovom Kdo je naučil ptičice pet' so se skupaj zbrali različni zbori, da bi počastili spomin na pokojna velika moža cerkljanske fare. Klara Gantar je na violino zaigrala himno Republike Slovenije in Evropske unije, nato nas je Ana Jagodič Dolžan z veznim tekstom vodila od zbora do zbora, od pesmi do pesmi. Verjetno o dogodku povedo največ besede Mije Aleš, predsednice Zveze kulturnih društev Kranj, ki si jih je sicer izposodila pri Goetheju, ki pravi: Vsakdo bi moral vsak dan prisluhniti vsaj eni pesmi, prebrati nekaj verzov, in če je mogoče spregovoriti nekaj modrih besed. Mi smo tokrat prisluhnili kar nekaj pesmim, ki so jih zapeli OPZ Stanko Premrl Podnanos, projektna skupina Zmajček in ŽePZ Stanko Premrl Podnanos, Eva in Gašper Jereb, cerkveni mešani pevski zbor Sv. Petra iz Preddvora, Moški pevski zbor Janko Kersnik Lukovica, Šenturški oktet, Nataša Zorman in Gašper Jereb, komorni zbor De profundis in ustvarjalne skupine Tintinabula Godbe Domžale. Slavnostni govornik je bil mag. Tomaž Faganel, svoje pozdravno pismo je poslal tudi mag. Igor Teršar, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Ob praznovanju Kulturnega kluba Liberius, prireditelja koncerta, so člani kluba na svoji redni seji marca 2016 soglasno odločili, da za posebne zasluge v dobro kluba posthumno podelijo častni članstvi preminulima članoma, Janezu Močniku in Antonu Sedeju. Da je bil Janez Močnik Anže prijeten sogovornik, sicer tudi strog in natančen, pričajo tudi zahvale iz krajev, kjer je pustil svoj pečat. Tako je prof. Jože Bernot iz Trbovelj zapisal, da je prisluhnil in tudi poslušal, resno ali zelo hudomušno povedal svojo misel – a vselej jasno in odločno. Tudi kar je zapisal, je bilo tehtno in zanimivo branje. Pomagal je, če je le lahko. Je spoštoval in bil spoštovan. In kot takega ga bomo ohranili v spominu še naprej tudi prek njegovih številnih zbranih pesmi za različne zборе.

DRAGO JUTERŠEK

Skozi kraško jamo v neokrjnene Brkine

Člani TD Sv. VID smo se tudi letos v jesenskem času podali na našo vsakoletno ekskurzijo. Tokrat smo odkrivali prečudovite, neokrjnene Brkine. Najprej nas je pot vodila do jame Dimnice, ki velja za eno najlepših jam pri nas, turistično še ni množično obiskana, razkriva pa prekrasno podzemlje. Da je nekaj posebnega, smo ugotovili takoj ob prihodu, saj smo se morali do vhoda same jame spustiti po polžastem stopnišču, višinske razlike približno 40 m. Jamo smo odkrivali kot pravi jamarji, osvetljevali smo jo sami s svetilkami, kar je ogledu jame dodalo še dodaten adrenalin in čar. Globlje kot smo se spuščali po jami, bolj nas je navduševala, saj je vsaka nova dvorana razkrivala prava čudesa narave. Navdušeni nad lepoto prvega postanka smo se po brkinski slemenski cesti podali do najvišje točke brkinskih hribov, vasice Artviže. Po kratkem sprehodu smo zagledali prečudovit razgled Brkinov in cerkvice sv. Socerb. Ker v pristnem okolju Brkinov pač ne gre brez dobre domače hrane in pijače, so nas domačini na svojih turističnih kmetijah pogostili s svojimi tipičnimi domačimi izdelki in seveda z domačim brkinskim slivovcem. Da je v teh krajih veliko umetnostnozgodovinskih in etnoloških značilnosti nas je prepričala vasica Prem, ki je zavarovana kot kulturni spomenik. V vasi stoji cerkev sv. Helene, ki slovi po izrazitih baročnih elementih in posebnih poslikavah Toneta Kralja. V vasi se je rodil naš pesnik moderne Dragotin Kette. Pot nas je vodila do ogleda njegove rojstne hiše, ki je bila včasih tudi ljudska šola. Ponos vasice je srednjeveški grad Prem, v katerem je danes muzej. Naše potepanje po Brkinih smo zaključili s tipičnim brkinskim poznim kosilom na Turistični kmetiji Ivankotovi, ki je potrdilo, da se v teh krajih združujejo lepota narave, odlična hrana in prijaznost – gostoljubnost preprostih ljudi.

JERNEJA S. TURK, FOTO: RADO GOSTIČ

25. pohod po poteh vojne za Slovenijo

Zadnje septembrsko soboto smo veterani osamosvojitvene vojne izvedli že 25. pohod po poteh vojne za Slovenijo. Na pot smo krenili iz pred pomnika braniteljev slovenske samostojnosti v parku pri Občini Domžale. Prvi postanek smo imeli v Trzinu pri mostu čez Pšato.

Na kratko smo obnovili dogodek pred petindvajsetimi leti. Takrat se je 27. junija 1991 v Trzinu odvijala ena prvih bitk v boju za samostojno Slovenijo. Samostojnost smo izborili tudi z orožjem v roki. Saj, kaj pa je to desetdnevna vojna, se to sploh sme tako imenovati? Tako se oglašajo nekateri, vendar šele potem, ko je zadnji agresorski vojak zapustil Slovenijo. Ti so s časovnim odmikom vedno glasnejši.

JLA je napad na Slovenijo začela z enotami, ki so štejele 22.000 vojakov. V času vojne je bilo na strani JLA 48 žrtev in 116 ranjenih. Enote TO so skupaj z Milico zajele 2663 njenih pripadnikov, na slovensko stran pa jih je prostovoljno prebegnilo 3090. Na naši je bilo pri TO 9 mrtvih in 44 ranjenih, milica pa je imela 4 mrtve. Iz TO v JLA ni prestopil nihče.

Slovenija ni bila sposobna na začetku vojne vpoklicati niti toliko pripadnikov TO, da bi se po številu izenačili z JLA na območju Slovenije. Vse to zaradi pomanjkanja oborožitve, ob koncu vojne se je položaj bistveno spremenil (zavzeta so bila skladišča orožja Borovnica, Ložnica in še neka-

Pot proti gradu Jablje

tera druga), in sicer je bilo pod orožjem 35.300 vojakov, poleg tega pa še vsa sestava milice in njene rezerve.

Odziv na vpoklic je bil zadovoljiv, veliko slabši je bil v Ljubljani in Mariboru. Pristojni organi so po koncu vojne kar nekako pozabili na ukrepanje proti vsem tistim, ki so se pozivu izognili, kar je nedvomno sprožilo slabo voljo pri tistih, ki so se takoj odzvali klicu domovine in ji stopili v bran.

Iz Trzina smo pot nadaljevali proti Dobenu, kjer smo si že tradicionalno privoščili še tople trojanske krofe. Pohod smo zaključili v Domžalah, kjer nam je lepo vreme omogočilo, da smo posedeli še kakšno uro ali dve ob malici in prijateljskem pogovoru.

Še vedno, po petindvajsetih nismo pozabili na DOMOVINO, ki je nosimo v srcu, žal je država že zdavnaj na nas.

JANEZ GREGORIČ

Čudovit izlet po Gorenjski

Društvo izgnancev Domžale je veliko društvo, ki ga vodita predsednik Jože Kveder in tajnica Vera Vojska. Združuje člane iz vseh sosednjih občin, med katerimi so tudi člani iz občine Lukovica. Med letom društvo organizira več skupnih izletov z avtobusi. Vedno je program pester, zato je tudi udeležba zadovoljiva. Tudi stroški izleta niso previsoki in jih zmore vsak član s svojo pokojnino. Tako je bilo tudi v petek, 23. septembra, ko se je 53 članov z avtobusom odpravilo na enodnevni izlet na Gorenjsko. Prva postaja so bile Brezje na Gorenjskem, kjer smo si ogledali slovensko Marijino narodno svetišče, s krajšim postankom prisotni ob molitvi v cerkvi, nakupi spominkov, razglednic in ob jutranji kavici. Naša druga postaja je bila Pokljuka, kjer smo si ogledali znano slovensko biatlonsko središče in spoznali pomen same Pokljuke med drugo svetovno vojno. Spomnili smo se tudi tragedije 3. bataljona Prešernove brigade, padlih borcev NOV, obiskali spominsko obeležje in se z minuto tišine poklonili pokojnim borcem Prešernove brigade. Zgodovino o vsem tem je pripovedovala naša vodička Vera Vojska. Tretja postaja je bila znana gostilna Pri Slavki v Podbrezju, kjer smo imeli skupno kosilo. Četrta postaja je bil Bled, turistično mesto. Daljši

postanek smo izkoristili za ogled mesta, obisk sejma slovenske domače in umetnostne obrti, sprehod okoli jezera, kavico in nakup spominkov. Peta postaja in hkrati zadnja postaja so bile Lesce na Gorenjskem z obiskom trgovine tovarne čokolade Gorenjka.

Zadovoljni z nakupi smo se poslovili in se ob večernih urah odpravili domov. Polni lepih spominov, prijaznih ljudi, varne vožnje, vicev in petja, da nam je bila vožnja lepša in krajša. Naslednje srečanje bo decembra ob zaključku leta 2016.

JOŽE NOVAK

Slomškovo bralno priznanje z mladostno zagnanostjo v novo bralno leto

Po več kot desetih letih vodenja SBP se je Zinka Meden odločila, da vajeti preda mlajši generaciji, a ne popolnoma, ostala bo še animatorka in skrbela tudi za Slomškov bralni klub za odrasle, ki bo z branjem začel malce pozneje. Obiskovalci, tako bralci kakor njihovi starši, smo že na uvodnem srečanju spoznali, da pri SBP piha nov mladosten veter. Predstavitev branj, knjižnice in načina, kako se prebrano prestavi, smo tokrat spoznavali ob pomoči zastavljenih vprašanj in ob risanju na velike plakate.

Po več kot desetih letih vodenja SBP se je Zinka Meden odločila, da vajeti preda mlajši generaciji, a ne popolnoma, ostala bo še animatorka in skrbela tudi za Slomškov bralni klub za odrasle, ki bo z branjem začel malce pozneje. Obiskovalci, tako bralci kakor njihovi starši, smo že na uvodnem srečanju spoznali, da pri SBP piha nov mladosten veter. Predstavitev branj, knjižnice in načina, kako se prebrano prestavi, smo tokrat spoznavali ob pomoči zastavljenih vprašanj in ob risanju na velike plakate.

Kljub številnim spremembam je himna še vedno ista in tokrat jo je na kitaro spremljal Janez Meden, ki je za to priložnost bobne zamenjal za kitaro. Čeprav je bolj vaje bobnov, moramo priznati, da je njemu šlo z igranjem veliko bolje, kakor nam s petjem, ampak vaja dela mojstra in do srečanja na Ponikvi prihodnje leto bomo tudi himno znali zapeti brez napak. Poleg himne je bila stalnica tudi nagovor in spodbuda župnika in tokrat je bralce, animatorje in ostale nagovoril Pavle Okoliš z besedami: "Ni povsod tako razvito in obenem poudarjeno, da je branje pomembno ne samo za mladega človeka, ampak za vse generacije. Vesel sem, da boste z veseljem vzeli v roke knjige in jih prebirali, a ne samo to, da jih boste tudi predstavili. Hvala staršem za to skrb, da svoje otroke navdušujete za lepo slovensko besedo. Naj nam bo Anton Martin Slomšek priprošnjik, da bomo cenili to, kar prejemo od staršev, se pravi lepo besedo in zgled. Hvala vsem, ki se trudite, da bi slovenska beseda bila bolj brana."

Če so nam animatorji predstavili, kako poteka srečanje bralcev, sta nam Bogdana in Lucija predstavili knjižnico SBP, ki se ponaša z več deset knjigami za vse starostne skupine. Še nekaj nagradnih vprašanj in začelo se je zares, knjižnica je odprla svoja vrata in bralci so že segli po knjigah, ki jih bodo prebirali med tednom. Razveseljujoče je dejstvo, da so se bralcem tokrat pridružili še bralci iz župnij, kjer SBP nimajo. Odrasle glave animatorji vabijo v Slomškov bralni klub za odrasle, ki začne svoje poslanstvo najverjetneje še v oktobru.

DRAGO JUTERŠEK

Sara Jenčič bronasta na svetovnem prvenstvu

Balinarka s Prevoj Sara Jenčič se je po lanski srebrni medalji na evropskem prvenstvu, v začetku oktobra okitila še z medaljo na svetovnem prvenstvu. V Casablanci je v igri bližanja in zbijanja v krog zasedla 3. mesto in tako poskrbela za eno izmed dveh bronastih medalj za slovensko reprezentanco. Drugo je v hitrostnem zbijanju osvojila Nina Volčina. Za Slovenijo sta dve osvojeni medalji velik uspeh, saj je nastopila z najmlajšo zasedbo doslej.

Sara Jenčič je bila ena izmed petih članic slovenske reprezentance na 10. svetovnem prvenstvu v Maroku. Predzadnji tekmovalni dan je mlada balinarka v igri v krog nastopila v skupinskem delu skupaj z Egipčanko, Kitajko in Hrvatico. Po gladki zmagi nad Egipčanko in porazu proti Kitajki je v repasažu proti Hrvatici uspela izničiti zaostanek treh točk in se tako uvrstila v četrtfinale. Ob tem je povedala: »Že sama uvrstitev med osem najboljših igralcev na svetu v tej disciplini je bil zame velik uspeh. V četrtfinalu sem se pomerila s Srbkinjo Natašo Antonjak, kjer na začetku nisem bila popolnoma zbrana in sem si prigrala dve točki zaostanka. Naj omenim, da je že samo točka zaostanka proti dobri igralci lahko usodna za končni rezultat. Ta zaostanek sem proti koncu iz obrata v obrat uspela izničiti in na koncu zmagala z rezultatom 22:20.«

V polfinalu je bila njena nasprotnica Tunizijka Yorso Mhamdi. Usoden je bil šesti obrat, ko Sara ni uspela približati nobene krogle. Dvojbo je tako izgubila z rezultatom 21:23. Z nastopi na prvenstvu je bila razumljivo zadovoljna, saj je, čeprav je nekajkrat zaostajala za tekmicami, odigrala zelo psihično stabilno. Vsekakor si balinarka, ki je lani prvič nastopila v slovenski reprezentanci, za izjemen rezultat in že drugo medaljo na velikih tekmovanjih, zasluži vse čestitke. Skupaj z Lejo Vehovec je nastopala tudi v konkurenci dvojic. V skupinskem delu sta bili po odlični igri s 7:6 boljši od Francozinji. Nato sta izgubili proti Srbkinjama, ki sta na koncu postali svetovni podprvakinji in v repasažu klonili proti Francozinjama. Tako je Slovenska dvojica na svetovnem prvenstvu v Maroku osvojila končno 9. mesto.

Sara Jenčič je kar nekajkrat v letošnji sezoni stala na stopničkih tudi v državnem prvenstvu, ko je skupaj z Jožo Mestnšek postala prvakinja med dvojicami. V kar treh disciplinah (posamezno, natančno zbijanje in igra v krog) je osvojila tretje mesto, na četrto pa se je uvrstila v konkurenci hitrostnega zbijanja.

LEON ANDREJKA

POIŠČITE NAJLEPŠO CESTO!

www.peugeot.si

PROGRAM UGODNOSTI
MojPeugeot

5 LET JAMSTVA
& VZDRŽEVANJA

ZAVAROVANJE ZA 1€ / DO 2.800 € PRIHRANKA

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL Ponudba velja za 208 5V Allure, 1,6 BlueHDi 100, s kovinsko barvo in sredinskim nastolnjalom za roko. Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Peugeot Financiranje za vozilo Peugeot 208 Allure (1,6 BlueHDi 100); maloprodajna cena z DDV je 15.251 EUR; mesečno odplačevanje, mesečni obrok je 159 EUR pri 36 % pologu in ročnosti 84 mesecev, višina pologa je pri akciji omejena od 10 % do 50%, doba financiranja je vezana na ročnost od 36 mesecev do 84 mesecev, DDV je obračunan v obrokih; EOM na dan 12. 09. 2016 znaša 9,8 % in se spremeni, če se spreminjajo elementi izračuna; izračun temelji na osnovi indeksa obresti - 3 mesečni EURIBOR s skupno letno obrestno mero 8,2 %; financirana vrednost 9.761 EUR; skupni znesek za plačilo 18.469 EUR; stranka v primeru Peugeot Financiranja prejme tudi jamstvo in vzdrževanje Optiway za dobo 5 let (vključuje dvoletno pogodbeno garancijo) oziroma 100.000 km in avtomobilsko obvezno in kasko zavarovanje za 1 EUR za prvo leto; Peugeot Financiranje si pridržuje pravico do izbire zavarovalnice. Za podrobnosti o ponudbi se obrnite na vašega prodajalca vozil Peugeot.

Poraba v kombiniranem načinu vožnje: od 3,0 do 5,6 l/100 km. Izpuh CO₂: od 79 do 129 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0,0140 do 0,0686 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00002 do 0,000113 g/km. Število delcev: 0,01 do 9,31. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

PEUGEOT 208

MOTION & EMOTION

PEUGEOT

RODEX d.o.o., Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel. 01 729 92 00

KONCESIONAR LETA 2014

8. občinsko prvenstvo v šahu

V okviru občinskega praznika v začetku septembra je bilo 25. septembra 2016 z začetkom ob 9. uri izvedeno 8. občinsko prvenstvo posameznic in posameznikov v šahu v lepo pripravljeni brunarici ŠTD Rafolče. Udeležilo se ga je 10 šahistov. Igralo se je 7 kol po švicarskem sistemu, zmagal pa je petič Janez Hribar, mojstrski kandidat.

Turnir je odprl predsednik ŠTD Blaž Jemec in zaželel tekmovalcem uspešne miselne boje. V imenu občine Lukovica je spregovoril nekaj spodbudnih besed občinski svetnik iz Rafolč Tomaž Andrejka. Podatke je prek računalniškega programa skrbno nadziral Marko Breznik.

Mladi in starejši šahisti so se udarili med seboj, kjer je izstopal mladi Anže Pavlič, ki je kar dva izkušena šahista prisilil k predaji. Po zelo zagriženih dvobojih, predvsem za drugo mesto, je pri posameznikih zmagal Janez Hribar s 6,5 točke, sledila sta Marjan Dolinšek 5,5 točke in Nejc Dolinšek s 4,5 točke. Četrti je bil Mirko Čokan, nato pa sta sledila še Blaž Jemec in Marko Breznik. Pri mladih je dobil največji pokal Anže Pavlič kot tudi Gašper Dečman in Lenart Pavlič za drugo in tretje mesto.

Zahvaljujemo se Občini Lukovica za denarno pomoč in ŠTD Rafolče za odlično organizacijo. Se vidimo na naslednjem občinskem prvenstvu.

VIKTOR JEMEC

Petra Pavlič v Valenciji

Konec septembra sta Petra Pavlič in Jaka Žagar, člana Težkoatletskega kluba Domžale, odpotovala na strokovni seminar in trening olimpijskega dviganja uteži v Valenciji.

Seminar je potekal pod okriljem Evropske zveze olimpijskega dviganja uteži, ki ga je vodil Latvijec Eduards Andruškevičs, eden izmed najbolj priznanih trenerjev olimpijskega dviganja uteži na svetu. O njem že dovolj pove podatek, da je opravljal vlogo trenerja Viktora Ščerbatisa, svetovnega prvaka v superteški kategoriji. Program je bil razdeljen na treninge, na katerih so mednarodno priznani trenerji bdeli nad dvigalci in dvigalkami, ter na strokovne seminarje. Jaka Žagar je kot kadet nabiral dragocene izkušnje. Po prihodu v domovino je izrazil zadovoljstvo in hvaležnost ob ponujeni možnosti udeležbe, saj bo pridobljena znanja lahko s pridom izkoristil v domači utežarni. Petra Pavlič je povedala, da so jo zanimale predvsem analize tehnike dviganja s pomočjo posebnih kamer in računalniške obdelave podatkov. Poleg tega je bil seminar tudi odlična priložnost za navezovanje stikov in izmenjavo strokovnih mnenj.

VALENTIN OREŠEK

Pokale je podelil predstavnik občine Lukovica

Soklič: Zlato polje

Nogometni turnir ob občinskem prazniku

Številnim dogajanjem in odmevni občinski prireditvi na osrednjem trgu v Lukovici ob občinskem prazniku so se pridružili tudi Zlatopoljci. Organizirali so turnir v malem nogometu in se tako pridružili tistim, ki so prispevali svoj trud v ta namen. Devet nogometnih ekip se je prijavilo za sodelovanje na tem turnirju, ki ga je spet popestrilo lepo sončno vreme. V popoldanski del in samo zaključnico so se uvrstile štiri najboljše ekipe, med katerimi so bili tudi domačini, ki so se tudi tokrat izkazali. Za tretje mesto so se pomerili Trojanci in Krašnjani, Zlatopoljci pa so ob koncu osvojili drugo mesto. Pokale in nagrade je najboljšim

podelil predstavnik občine Rok Penec.

Naj dodam še to, da so Zlatopoljci pred dnevi odigrali tudi nogometno tekmo z ekipo Soklič, saj tako nadaljujejo že dolgoletno njihovo tradicijo.

Vrstni red najboljših ekip na zlatopoljskem turnirju:

1. mesto: ROŽIČ TIM iz Kamnika
 2. mesto: ŠD Zlato Polje
 3. mesto: ANTIMON s Trojan
 4. mesto: BAR pod LIPO iz Krašnje
- Vsem čestitamo!

TONE HABJANIČ

Tehniški dan v tretjih razredih

V petek, 7. oktobra 2016, smo imeli v tretjih razredih tehniški dan. Iz odpadnih škatel, škatlic in rolic smo izdelovali modele počitniških hišic. Svoje izdelke so učenci predstavili, potem smo jih še razstavili.

TINA PERGAR

Mladi ribič iz Vrhovelj ujel veliko ribo

Žan hodi v 8. razred OŠ Janko Kersnik. S stricem je prvič lovil v Zelenem gaju v Zaboršt pri Prevojah. Že takrat je imel svojo ribiško palico. Ujel je malo ribo in jo spustil nazaj v ribnik. Navdušil se je nad ribarjenjem, ker v tišini, miru in vztrajnosti čakaš na trenutek, ko bo riba potegnila za trnek. Uživanje v lepi okoliski naravi ter čakanje in razmišljanje o marsičem je zelo sproščujoče.

Prvi ribolov ga je zelo navdušil, zato hodi vsaj enkrat na teden lovit. Nekega

srečnega dne je ujel redko ribo tega ribnika, ki se imenuje koi krap (japonski krap) – barvni krap, vseh barv od črne, oranžne, rumene in bele v dolžini približno 70 cm, ki jo je komaj izvlekel na suho. Dolgo je sanjal, da bi ujel čim večjo ribo. Počutil se je kot pravi ribič. Nekaj minut je s koi krapom v svojem naročju zelo užival, nato pa ga je spustil v vodo, da je veselo odplaval v globino. Teden pozneje je ujel še daljšega krapa, približno 85 cm dolgega. Zanj je bil že kar precej težak, zato ga je hitro spustil na svobodo. Z veseljem se Žan vrača na ribnik in upa na še kak večji ulov.

VIKTOR JEMEC

Plavalni tečaj tretjih razredov

V Termah Snovik je tudi v letošnjem šolskem letu potekal plavalni tečaj za tretješolce. S pomočjo ustreznih plavalnih pripomočkov, vaje in utrjevanja plavanja so vsi učenci in učenke ustrezno napredovali, ob tem pa so se še zabavali. Zadnji dan smo preizkusili še deročo reko in masažne mehurčke. Po napornem učenju plavanja je pomembna tudi vodna sprostitvev ter ohranjanje veselja do vodnih športov in gibanja v vodi.

TINA PERGAR

Obisk sadovnjaka

V sredo, 12. oktobra 2016, smo tretji razredi obiskali sadovnjak na Brdu. Pod vodstvom Romana Mavca smo si ogledali sadna drevesa, predvsem jabolane in plodove jablan, torej jabolka, ter se pogovorili o vrstah jabolk, ki se razlikujejo po okusu, času zorenja in zaužitja, barvi, velikosti, uporabnosti ...

Izvedeli smo tudi, katere živali in živalice so v sadovnjaku dobrodošle in katere ne, ter zakaj je tako. Zanimivo se nam je zdelo, na kakšen način sadjarji živali vabijo ali odganjajo.

Delo v razredu smo nadaljevali z risanjem in s pogovorom o jedeh in pijačah, ki jih lahko pripravimo iz jabolk, natančno smo spoznali dele jabolka in jabolane, vrste sadja, učenci so pripovedovali tudi o svojih izkušnjah pri pripravi jabolčnih jedi in pijač.

Sadjarjem se za povabilo v sadovnjak zahvaljujemo in jim sporočamo, da še pridemo.

TINA PERGAR

Otroci iz Srečne hiše obiskali Domačijo Lušina

Če bi se znašli sami v naravi, bi znali preživeti? Bi vedeli, katere plovce lahko zaužijete in katerih ne? Bi znali zakuriti ogenj (varno, seveda)? Pa bi znali tudi naučiti koga drugega, kaj lahko uporabimo za preživetje? No, otroci iz Srečne hiše – otroci iz rejniških družin, ki jih je Srečna hiša peljala v Gosteče pri Škofji Loki –, so to spoznali v soboto, 24. septembra, ko jim je Agata Lušina Struna s svojo ekipo pripravila pester program na Domačiji Lušina.

Otroci so poleg tega, kako preživeti v naravi spoznali tudi, s katero barvo se 'oborožiti', ko jim manjka poguma (z rdečo), ko bi radi bili bolj veseli (z rumeno) ali ko bi se želeli sprostiti (z zeleno). Pogum so že kmalu premagovali s spuščanjem po zajli sredi gozda, kjer so se preizkusili tudi v lokostrelstvu z loki, izdelanimi iz vej, timski duh pa so krepili z vajami po metodi Čarobni otroci.

Na konjičku ...

Za nami je en vesel dan!

Preizkusili smo se v lokostrelstvu.

Nenazadnje so seveda poskrbeli tudi za konjička, ki so ju nato jahali, to sta bila kobila Atlanta in kastrat Indi; velika večina jih je tako osedlala in sedla na konja prvič v življenju. Izlet na Domačijo Lušina je tako vsem skupaj, tako otrokom kot njihovim rejnikom, prinesel čudovit dan, poln novih izkušenj, od tega, kako premagati lasten strah, do tega, kako skuhati nadvse okusen in zelo zdravilen čaj kar s plodovi iz domačega gozda. Pst! Naberemo jelkine vejice in jih kar cele in sveže damo kuhat, čaj pa po okusu sladkamo. Oljni madeži, ki jih bomo videli na površini, so smolnati in bodo nase vezali strupe iz našega telesa.

Prav tak čaj smo si privoščili ob sendvičih Panini, preden smo zapustili Domačijo Lušina, s katero je Srečna hiša pripravila omenjen septembrski izlet za otroke iz rejništva z območja Lukovice in Domžal. Da so si otroci

ta dan res zapomnili, pa smo v Srečni hiši poskrbeli še s podelitvijo sladolednih paketov Moj frosti, ki nam jih je doniralo turistično društvo Moje pleme iz Moravč.

Posebna zahvala za enkratni program na Domačiji Lušina pa gre Agati Lušina Struna in Boštjanu Struna, inštruktorici jahanja Tjaši ter asistentkam Maji, Neji ter Maruši, Branetu T. Červeku in njegovemu asistentu Andreju (preživetje v naravi S.S.F.N Special forces training) pa Tanji Garvas (Čarobni otroci) ter Klari in Tjaši (Geoss pustolovski park).

Najlepša hvala tudi članom ljubljanskega ABC pospeševalnika in ambasadorki Srečne hiše Tinkari Kovač, ki so finančno podprli naš izlet, ter članicam Rotary kluba Ljubljana Julija, ki so Srečno hišo podprle z donacijo za pomoč pri poravnavi celoletne najemnine.

VANJA ŽIŽMOND

Samo najboljše – naši učenci

V začetku septembra sta se dva razreda posebnega programa naše šole odzvala na razpis natečaja Samo najboljše, naši učiteljici in vzgojiteljici, ki ga je ob jubilejnem Svetovnem dnevu učiteljev razpisal Center za raziskovanje in spodbujanje nadarjenosti Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani. Med več kot 600 likovnimi in literarnimi deli, ki so jih na Pedagoški fakulteti prejeli, sta se oba naša izdelka uvrstila med izbrane, ki so bili ob Dnevu učiteljev razstavljeni v avli Pedagoške fakultete. Izjemno ponosni smo na učenca Marka Lukiča, katerega izdelek je bil uvrščen med najboljše in ob tem tudi nagrajen. Ob tej priložnosti smo se odzvali na povabilo Pedagoške fakultete ter se udeležili podelitve nagrad in razstave. Učenci so si tako ogledali svoje izdelke na razstavi med deli šol in vrtcev iz celotne Slovenije, in verjetno ni potrebno posebej poudariti, da smo bili najbolj glasni, ko je svojo nagrado prevzel naš Marko.

MENTORICI TJAŠA VEVODA IN TADEJA LEVIČNIK

Uspešno zaključeno strokovno srečanje projekta LAGs4EU

Razvojni center Srca Slovenije je uspešno organiziral in izvedel strokovno srečanje v okviru projekta LAGs4EU, ki ga sofinancira Evropska unija iz programa Evropa za državljane. Glavni namen projekta LAGs4EU je spodbujanje vključevanja prebivalstva v kreiranje lokalnih politik in sprejemanje odločitev na lokalnem nivoju. Projektni partnerji na posameznih dogodkih predstavljajo primere dobrih praks, kako so izboljšali sodelovanje med civilnim sektorjem in vladnimi organizacijami na lokalnem nivoju ter kako so vključili predloge civilnega sektorja v regionalne strategije in izvedbene projekte. V projektu LAGs4EU sodeluje 18 partnerjev iz 9 evropskih držav. Srečanja v Sloveniji se je udeležilo 10 partnerjev iz 9 držav, in sicer partnerji iz Bosne in Hercegovine, Češke, Hrvaške, Italije, Litve, Poljske, Romunije, Slovenije in Slovaške. Skupaj se je strokovnega srečanja udeležilo 117 udeležencev.

Udeleženci so si ogledali primere dobrih praks projektov LAS Srce Slovenije na območju Lukovice, Kamnika in Litije. Prvi dan so na strokovni konferenci predstavniki Razvojnega centra Srca Slovenije in predsednik LAS Srce Slovenije Željko Savič predstavili Lokalno akcijsko skupino Srce Slovenije in Razvojni center Srca Slovenije. Udeležencem so predstavniki občin predstavili tudi občine Kamnik, Litija in Šmartno pri Litiji. Drugi dan so si udeleženci na

območju Občine Kamnik ogledali primere dobrih praks projektov, sofinanciranih s pomočjo evropskih sredstev. Obiskali so dolino Kamniške Bistrice, Terme Snovik in si ogledali mesto Kamnik. Dan so zaključili na festivalu Kamfest. Zadnji dan so se udeleženci udeležili Vaškega dne na Vačah, si ogledali Pustolovski park GEOSS in srečanje zaključili s kosilom na kmetiji Pr' Lavrič. Srečanje je potekalo od petka, 19. avgusta, do nedelje, 21. avgusta 2016.

Vse na enem mestu (VEM) za podjetnike

Pod okriljem Razvojnega centra Srca Slovenije, d. o. o., delujeta kar dve podjetniški VEM točki, v Mengšu in Litiji. Strokovni in izkušeni svetovalci vam bodo pomagali s svetovanjem na vstopu v svet podjetništva, opravili registracijo s. p. ali d. o. o., vas in vaše delavce ustrezno zavarovali, nenazadnje pa vam svetovali tudi glede načina vodenja poslovnih knjig in uredili druge davčne podatke. Pomoč podjetnikom zajema še mnoge druge ugodne storitvene pakete, kot so bančni poslovni računi, krediti, limiti, uredimo področje varstva pri delu in požarne varnosti. V razvojnem centru nudimo posebne ugodnosti podjetnikom, ki

jim vodimo poslovne knjige, po sistemu normiranih odhodkov (pavšalisti) ali dvostavnega knjigovodstva.

Podjetniki, ki so vključeni v podjetniško mrežo Srca Slovenije, tedensko prejemajo informacije o javnih razpisih, pri čemer je izjemnega pomena pravočasnost kandidature za pridobitev zelenih sredstev.

Potrebujete še več razlogov, da nas obiščete na VEM točki? V Mengšu se boste srečali s svetovalko Ireno Tonin, pokličite na telefonsko številko 051 312 728 in se dogovorite za srečanje.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

SPIRIT
SLOVENIJA
JIFNA AGENCIJA

I FEEL
SLOVENIA

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Združenje borcev za vrednote NOB Lukovica vabi na žalne slovesnosti ob dnevu spomina na mrtve

Združenje borcev za vrednote NOB bo tako tudi letos ob dnevu spomina na mrtve organiziralo žalne slovesnosti ob spomenikih NOB.

Žalne slovesnosti bodo:

- 29. 10. 2016 ob 11.00 pri spomeniku NOB na Golčaju
 - 1. 11. 2016 ob 9.00 pri spomeniku NOB Lukovica
 - 1. 11. 2016 ob 10.00 pri spomeniku NOB Prevoje
- Želimo, da se vseh slovesnosti udeležite v čim večjem številu.

PRESEDNIK MARJAN KRIŽMAN

OBVESTILO

Obveščamo vas, da lahko preverite vrednosti holesterola in sladkorja v krvi ter pomerite svoj krvni tlak:

v Lukovici,

vsako drugo sredo v mesecu od 7.30 do 9.00 v ZP Lukovica,

na Trojanah,

v torek, 15. novembra 2016, od 8.00 do 9.00 v prostorih gasilskega doma na Trojanah

v Blagovici,

v sredo, 16. novebra 2016, od 8.00 do 9.00 v prostorih gasilskega doma v Blagovici.

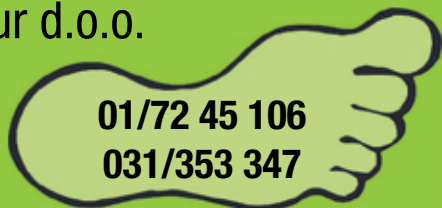
Cena testnega lističa za merjenje holesterola je 3 EUR, cena testnega lističa za krvni sladkor je 1,50 EUR.

Preiskava poteka na podlagi odvzema kaplje krvi iz prsta. Na pregled pridite tešči!

V LJUDNO VABLJENI!
PATRONAŽNI MEDICINSKI SESTRI

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL

Pančur d.o.o.

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Krajšanje nohtov ter odstranjevanje trde kože na bolnih in zdravih nogah. Zaupajte našim strokovnjakom.

OTROŠKI "BOLŠJI" SEJEM

**v soboto, 19. 11. 2016
od 15.00 do 18.00 ure
v KD A. M. Slomška, Šentvid**

**Na sejmu boste lahko menjali, podarili,
kupovali in prodajali:**

- opremo za zimске športe,
- rabljeno otroško opremo • igrače
- oblačila • knjige

Vabljeni na veselo sejmarjenje!

15 LET ŽENSKÉ ZVEZE NOVE SLOVENIJE

N.Si

Sobota, 15. oktober, je bila za članice in simpatizerke Ženske zveze NSi posebno slovesen dan. S kulturnim programom, slavnostnimi nagovori in pogovorom o posledicah teorije spola, smo obeležile 15. obletnico svojega delovanja.

Rdeča nit dogodka je bila postavljena v okvir vedno večjih teženj moderne družbe po spremembi temeljnega pojmovanja družine in zakonske zveze ter s tem povezanih neslutnih posledic za celotno družbo.

Predavanje mag. Mojce Belcl Magdič z naslovom Zakon v prakso ali prakso v zakon je osvetlilo resnični problem teorije spola, ki v Evropi in pri nas želi v našo kulturo, posebno preko šolskega sistema, vnesti nova, za nas nesprejemljiva pojmovanja spolov. Spreminjanje pogleda na človekovo identiteto, ki se tudi z dobro podprto propagando tiho vriva v našo družbo, pomeni razvrednotenje materinstva in očetovstva. Za ohranitev vrednot, na katerih je Evropa zgradila svojo kulturo, se moramo zavzemati na vseh ravneh družbenega življenja. Če bomo odločanje prepustili drugim, se bomo tudi sami znašli tam, kjer ne želimo biti. Slovesnosti smo se udeležile tudi štiri predstavnice RO ŽŽ NSi Ljubljana – vzhod in toplo pozdravile prejemnico priznanja za dolgoletno prizadevanje pri uresničevanju poslanstva ŽŽ.

Zinka Meden

Njeno življenje in vsakodnevno delo je prežeto z odgovornostjo do družine in družbe, v kateri se s svojim zgledom trudi živeti in uresničevati krščanske vrednote. V Ženski zvezi aktivno deluje od vsega začetka; leta 2006 je bila pobudnica ustanovitve ŽŽ v Lukovici in RO ŽŽ NSi Ljubljana – vzhod. Do maja letošnjega leta je bila tudi predsednica tega Regijskega odbora. Njena zapuščina ostalim članicam kaže pravo pot, ki se odraža v skrbi za varstvo in razvoj tradicionalne družine kot temeljne celice slovenskega naroda. Gospa Zinka Meden je zgled slovenske ženske, žene in matere, ki s svojim delom, pokončno drži in dostojanstvom zmoro združevati skrb za družino in podobo slovenske družbe.

S svojim smehom
vsakega osrečiti si znal,
a pred usodo sam
nemočen si ostal.
Ti ljubljén bil si iz vsega srca,
bodi ljubljén še tam,
kjer zdaj si doma.

Svojo življenjsko pot je sklenil naš dragi

MILAN KLEMEN

iz Lukovice
1968–2016

Hvala vsem, ki ste bili del njegovega življenja, in ste mu stali ob strani.

Vsi njegovi

Neverjetno, kako naš čas hiti,
skoraj ne zavedamo se tega mi.
Kar zapisano globoko v srcih je,
pa živ spomin na njega je.

V SPOMIN

13. novembra bo minilo dvajset let, odkar nas je za vedno zapustil

IVAN RAVNIKAR

iz Velikega Jelnika

Hvala vsem, ki se ga spominjate, prižigate sveče in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

Bolečino se da skriti,
tudi solze zatajiti,
a kako srce boli in krvavi,
ker vaju draga starša
več v našem domu ni.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot sta sklenila draga starša

ANA IN JANEZ TRDIN

Po domače Kofčičeva iz Zgornjih Lok

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, stisk roke in hvala za darovano cvetje, svete maše in sveče. Zahvaljujemo se duhovniku Janezu E. Rusu za lepo opravljena obreda, Marku Trdinu za ganljive poslovilne besede. Zahvala tudi pevcem in Pogrebni službi Vrbančič. Hvala patronažni sestri Irmii Markovšek za skrb in nego ves čas mamine bolezni.

Hvala vsem, ki ste ju tako številno pospremili na njuni poti k večnemu počitku.

Domači

Go Further

VELIKA FORD TRANSIT DRUŽINA

S M L XL

Izberite FORD TRANSIT, gospodarska vozila vseh velikosti za podjetja vseh velikosti, z novimi vrhunskimi EcoBlue motorji, 4-letnim podaljšanim jamstvom z asistenco brez omejitve kilometrov in možnostjo odloga plačila DDV do 6 mesecev*.

4 LETNA
JAMSTVA
Z ASISTENCO

* EcoBlue motorji so na voljo pri izvedbah Transit Custom in Transit. Odlog plačila DDV je možen v primeru finančnega leasinga. Summit Leasing Slovenija si pridržuje pravico odkloniti financiranje. Če stranka ne ustreza merilom za odobritev financiranja. Slika je simbolična.

VEIT TEAM, Cufarjeva ulica 24, Vir, Domžale
GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Na dobrodelnem pohodu Modrih novic zbranih rekordnih 2.770 evrov

Ekipa regionalne revije Modre novice je že četrto leto zapored organizirala dobrodelni pohod na Sv. Primož nad Kamnikom. Skupaj s številnimi pohodnicami in pohodniki so zbrali rekordnih 2.770 evrov, vsa sredstva so letos namenili Šolskemu skladu Osnovne šole Komenda.

Letos je bilo ekipi Modrih novic naklonjeno tudi vreme, prijetno sonce je pohodnike grelo vse od 8. ure, ko se je dobrodelni pohod tudi uradno začel. Ob vznožju Sv. Primoža so obiskovalce pozdravili člani in članice Godbe Komenda in komendski župan Stanislav Poglajen. Na vrhu sta številne zbrane zabavala Klapa Mali grad in Ansambel Viharnik. V uradnem delu je udeležence med drugim pozdravil tudi kamniški podžupan Igor Žavbi: »Pravijo, da je užitek srečati pogled tistega, ki si mi pred kratkim storil nekaj dobrega. Danes, spoštovane pohodnice, spoštovani pohodniki, je tu, na najlepši turistični točki v Kamniku, veliko takih, ki bodo deležni hvaležnih pogledov Šolskega sklada Osnovne šole Komenda, za katerega zbiramo sredstva. Modre novice že četrto leto zapored v mesecu septembru naredijo nekaj dobrega in k temu dejanju povabijo ljudi, ki jim je mar za sočloveka. Zato mi dovolite, da se vam iskreno zahvalim, vam Modre novice, in seveda vam, dobri ljudje, ki si želite srečati pogled. Poglejmo si v oči in videli bomo v srce tistih, ki cenijo našo dobroto.«

Prijetna sončna sobota je bila dobrodelno obarvana. S svojo srčnostjo in dobro voljo so vsi skupaj – tako številni pohodniki kot organizatorji, ekipa regionalne revije Modre novice, in njihovi poslovni partnerji – že četrtrič zapored uresničili slogan Dobra volja, dobra družba, dober namen.

modre novice

Največ vas zaupa Hoferju

To je dober razlog za naš trud.

Neodvisna raziskava je pokazala, da največ anketirancev v Sloveniji zaupa Hoferju. Veseli nas, da vas je večina že prepoznala naš trud na vsakem koraku. Da smo usmerjeni k trajnostnemu razvoju in podpiramo trajnostno pridelavo, pri tem pa naši standardi kakovosti pogosto presegajo zakonsko določene. Da lahko pri nas **NAKUPUJETE BREZ SKRBI** in vsak dan poskusite kaj novega, saj vam ponujamo **HOFER GARANCIJO NA KAKOVOST**. Če s katerikoli izdelkom, tudi prehrabnim, niste zadovoljni, ga lahko vrnete v odprti embalaži in ob predložitvi originalnega računa vam bomo **ZAMENJALI IZDELEK ALI POVRNILI KUPNINO**. Sami dobri razlogi za vsak nakup.

